RAHAN

NR. 26 ✲ MARȚI, 23 NOIEMBRIE 2010 ✲ 7,95 LEI

NEBUNIA FILDEȘULUI

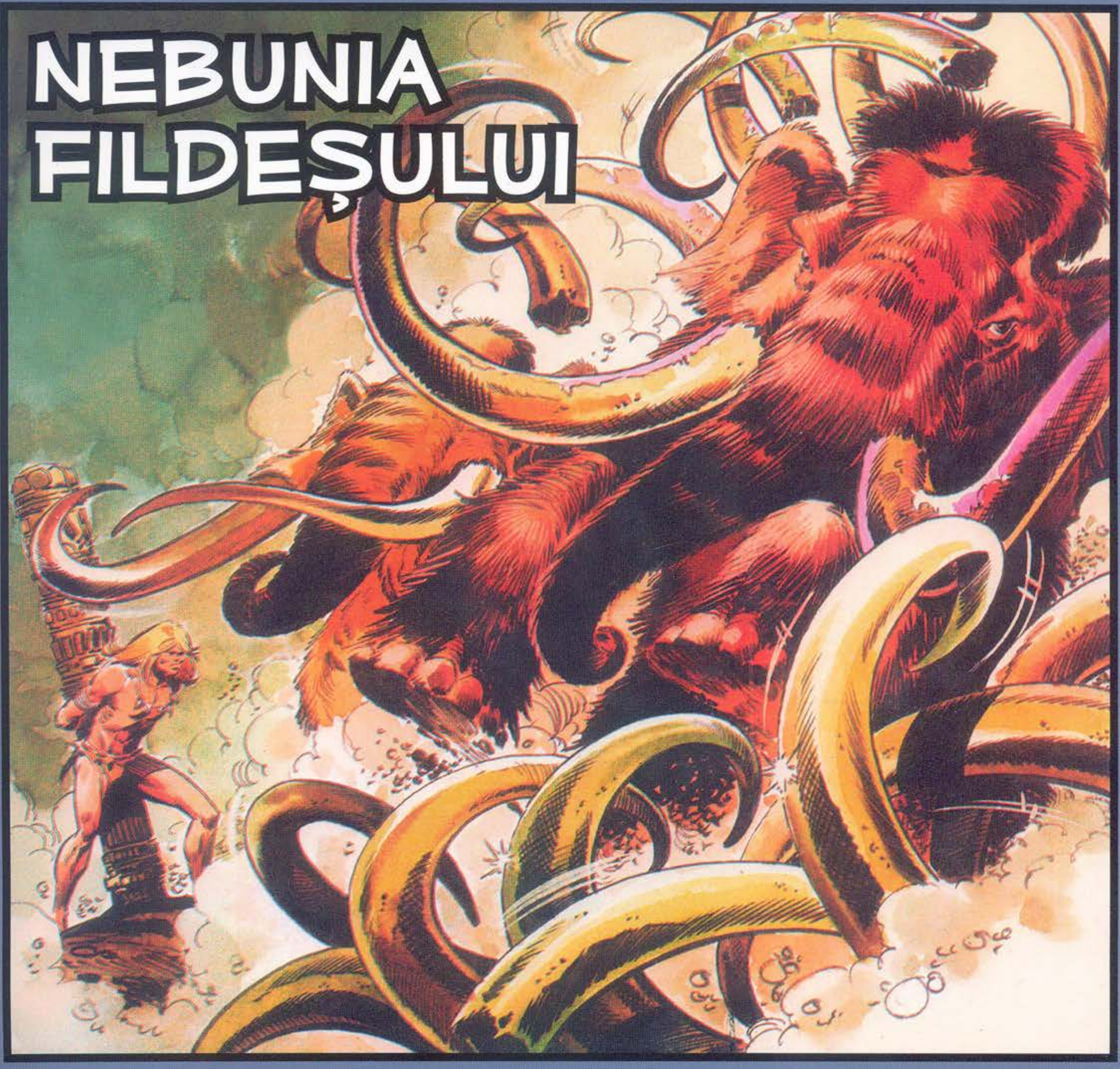

http://www.virtual-project.eu

CUPRINS

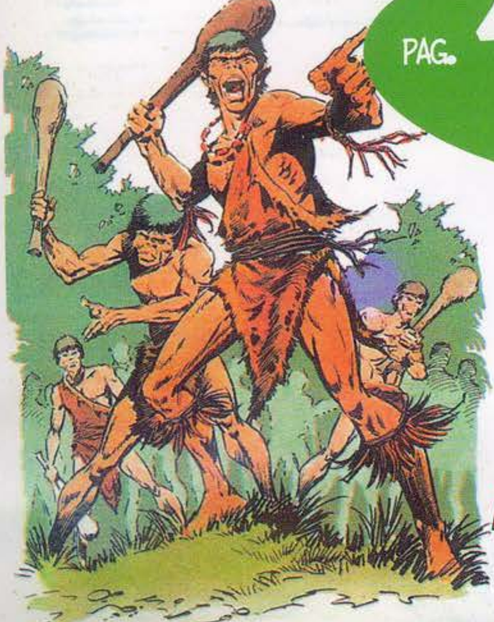
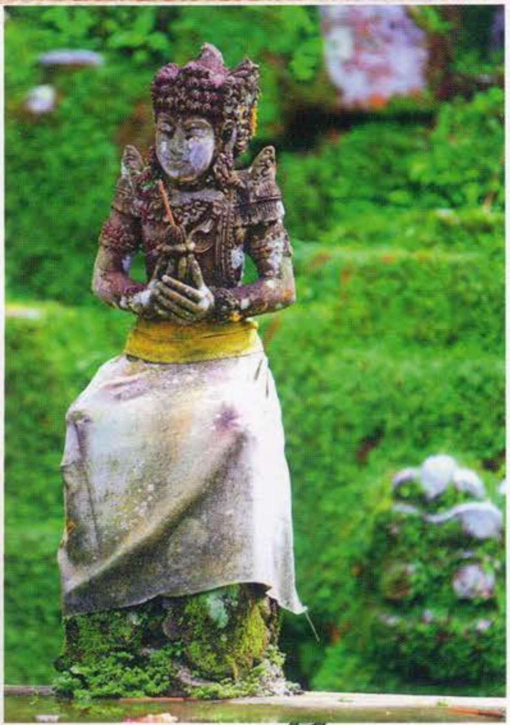
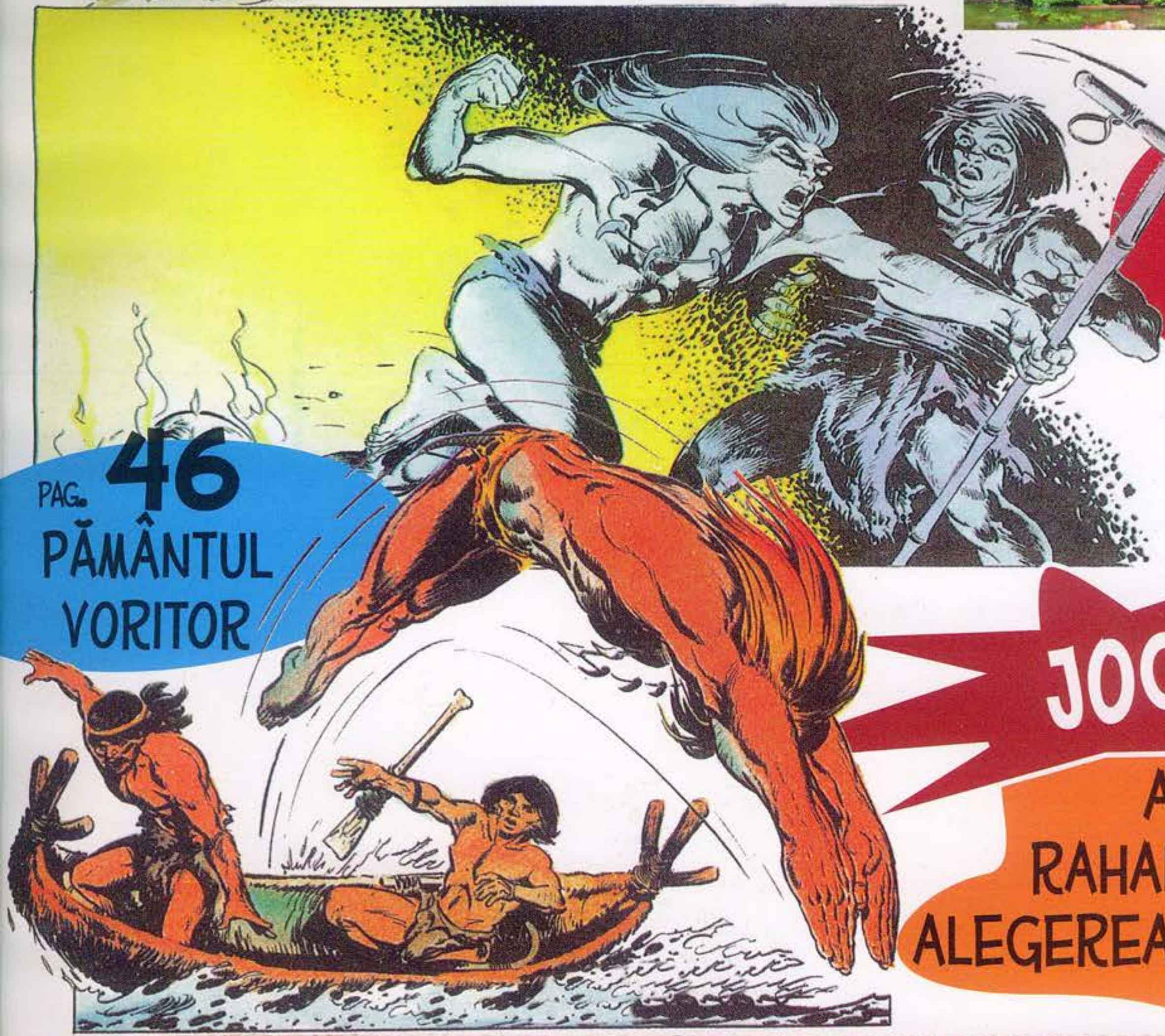

PAG. 4 NEBUNIA FILDEŞULUI

PAG. 20 EDITORIAL: POPULAŢIA NIASEZĂ DIN INDONEZIA

PAG. 25 TĂRÂMUL UMBRELOR

PAG. 46 PĂMÂNTUL VORITOR

JOC PAG. 45 AJUTĂ-L PE RAHAN SĂ FACĂ ALEGEREA CORECTĂ!

DIN NUMĂRUL URMĂTOR PAG. 66

RAHAN
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE

TEXT: R. LÉCUREUX
DESENE: A. CHÉRET

NEBUNIA FILDEŞULUI

APĂRÂNDU-SE DE RĂPITOARE, RAHAN ÎL TÂRÎ PE VÂNĂTOR SPRE O SCOBITURĂ ADÂNCĂ DINTR-O STÂNCĂ.
LA CE BUN? TAWA VA MURI!
TAWA VA AJUNGE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR" FĂRĂ SĂ LE FI PUTUT ADUCE CARNE OAMENILOR LUI.
TAWA E SLĂBIT PENTRU CĂ-I ESTE FOAME, DAR NU VA MURI. RAHAN ÎL VA DUCE LA TRIBUL SĂU.
DAR DE CE A ATACAT TAWA UN „DOI-DINŢI"?
NU TAWA A OMORÂT ANIMALUL, CI CEI DIN TRIBUL FILDEŞULUI!
CEI DIN TRIBUL FILDEŞULUI OMOARĂ TOŢI „DOI-DINŢII" CA SĂ LE IA COLŢII. ÎI UCID DOAR PENTRU FILDEŞ...
...LĂSÂND CARNEA CARE LE LIPSEŞTE ATÂT DE MULT OAMENILOR MEI. DOAR „GÂTURILE-PLEŞUVE" PROFITĂ DE ACEST MĂCEL...

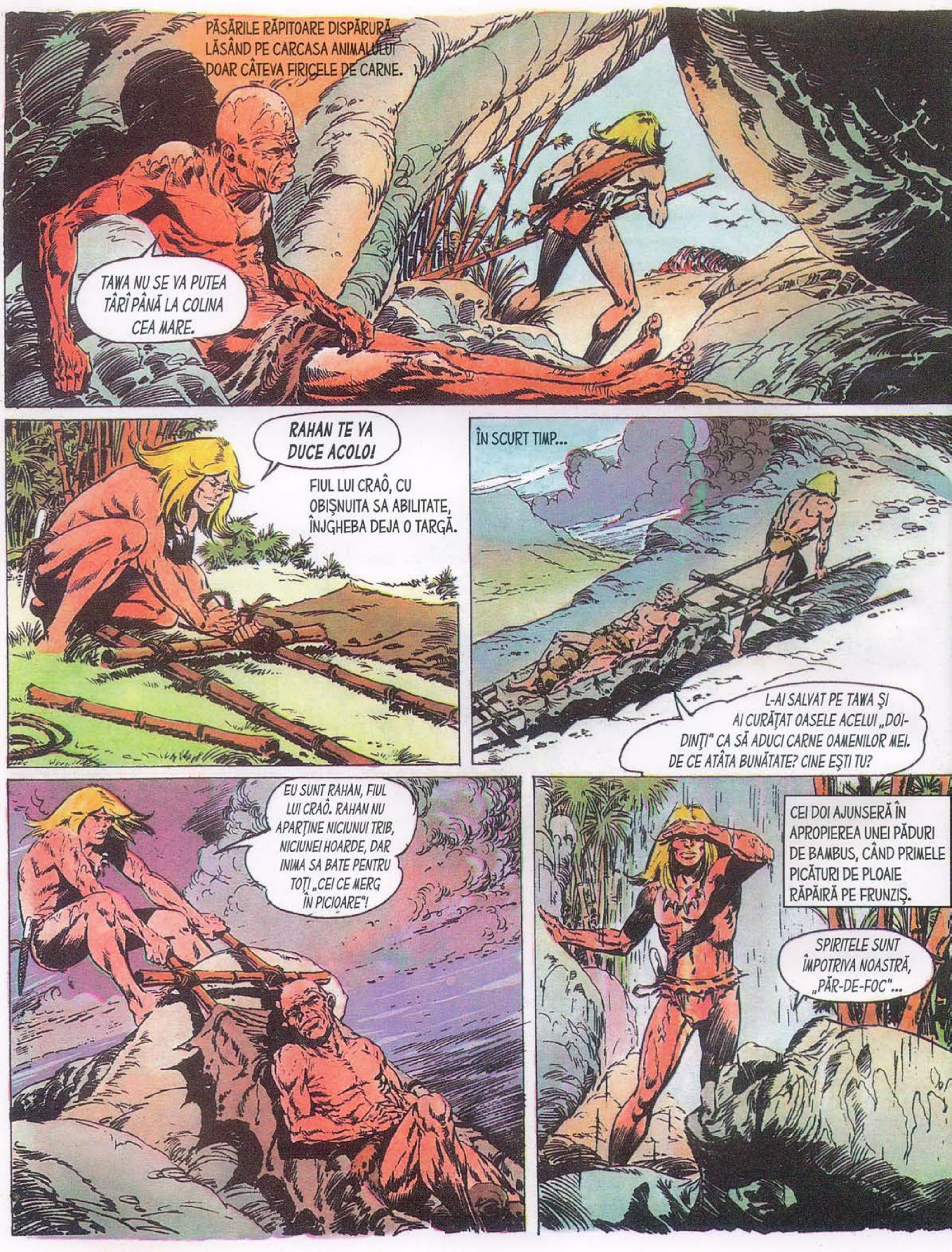

PĂSĂRILE RĂPITOARE DISPĂRURĂ, LĂSÂND PE CARCASA ANIMALULUI DOAR CÂTEVA FIRIȘELE DE CARNE.
TAWA NU SE VA PUTEA TÂRÎ PÂNĂ LA COLINA CEA MARE.
RAHAN TE VA DUCE ACOLO!
FIUL LUI CRAÔ, CU OBIȘNUITA SA ABILITATE, ÎNJGHEBA DEJA O TARGĂ.
ÎN SCURT TIMP...
L-AI SALVAT PE TAWA ȘI AI CURĂȚAT OASELE ACELUI „DOI-DINȚI" CA SĂ ADUCI CARNE OAMENILOR MEI. DE CE ATÂTA BUNĂTATE? CINE EȘTI TU?
EU SUNT RAHAN, FIUL LUI CRAÔ. RAHAN NU APARȚINE NICIUNUI TRIB, NICIUNEI HOARDE, DAR INIMA SA BATE PENTRU TOȚI „CEI CE MERG ÎN PICIOARE"!
CEI DOI AJUNSERĂ ÎN APROPIEREA UNEI PĂDURI DE BAMBUS, CÂND PRIMELE PICĂTURI DE PLOAIE RĂPĂIRĂ PE FRUNZIȘ.
SPIRITELE SUNT ÎMPOTRIVA NOASTRĂ, „PĂR-DE-FOC"...

...PENTRU CĂ „LACRIMILE-CERULUI" VOR FACE CARNEA SĂ PUTREZEASCĂ ŞI MAI MULT!
NU-ŢI FACE GRIJI, TAWA, RAHAN ŞTIE CUM SĂ PROTEJEZE CARNEA.
UN BAMBUS MARE TĂIAT SERVI DREPT „ASCUNZĂTOARE", IAR TARGA NU LĂSA APA SĂ PĂTRUNDĂ ÎNĂUNTRU.
...ACUM CERUL POATE PLÂNGĂ TOATĂ NOAPTEA!
AŞADAR, TRIBUL TĂU SUFERĂ DE FOAME PENTRU CĂ „TRIBUL FILDEŞULUI" OMOARĂ FĂRĂ ROST TOŢI „DOI-DINŢII".
ŞI VA FI AŞA ATÂT TIMP CÂT VA TRĂI GHOWK CEL NEBUN. GHOWK VREA DOAR FILDEŞUL, NU SE GÂNDEŞTE DECÂT LA FILDEŞ, VISEAZĂ DOAR FILDEŞ!
PLOAIA ÎNCETĂ BRUSC, DAR PICĂTURI MARI CĂDEAU ÎNCĂ DIN COPACI. ŞI, BRUSC...
TOM... TOM... TOM...
ASCULTĂ!
PICĂTURILE DE APĂ CĂDEAU PE PIELEA ÎNTINSĂ A TĂRGII ŞI BAMBUSUL RĂSUNA CIUDAT...
TOM... TAM... TOM...
„ASCUNZĂTOAREA NOASTRĂ DE CARNE" CÂNTĂ!

ÎNVESELIT, FIUL LUI CRAÔ LOVI PIELEA ŞI SUNETELE SE AUZIRĂ MAI TARE, MAI AMPLE...
ASCULTĂ! ASCULTĂ!
TOM... TOM... TAM... TAM...
...ŞI, DUPĂ FORŢA LOVITURILOR, SUNETELE VARIAU, SE MODULAU...
AM DESCOPERIT CUM SĂ FACEM UN BAMBUS SĂ CÂNTE!
TAM-TAM-TOM-TOM-TAM-TAM!
BUCURIA LUI RAHAN FU SCURTĂ.
UITAŢI! VRĂJITORUL CU PĂRUL DE FOC L-A CAPTURAT PE TAWA! VREA SĂ-L OMOARE CU ZGOMOTELE LUI MAGICE!
NU! NU-L LOVIŢI! RAHAN NU L-A CAPTURAT PE TAWA. DIMPOTRIVĂ, L-A SALVAT DE „GÂTURILE-PLEŞUVE"!
...ŞI ÎL ADUCEA LA COLINA CEA MARE CU CARNEA ASCUNSĂ ÎN ACEST „BAMBUS CARE CÂNTĂ"! RAHAN E FRATELE NOSTRU!
...ŞI CARNEA ESTE A VOASTRĂ!

ÎNTR-O CLIPĂ, VÂNĂTORII ÎŞI ÎMPĂRŢEAU FRĂŢEŞTE BUCĂŢELELE DE CARNE.
ÎN CIUDA FOAMEI, OAMENII MEI ŞTIU SĂ FIE DREPŢI!
LUI RAHAN ÎI PLACE SĂ VADĂ CĂ „CEI CE MERG ÎN PICIOARE" NU SE POARTĂ CA NIŞTE FIARE! EL VA FI PRIETENUL TRIBULUI TĂU, TAWA!
SATUL LUI TAWA SE AFLA ÎN APROPIERE. FIUL LUI CRAÔ DESCOPERI AICI SPECTACOLUL TRIST AL FOAMETEI.
ÎN FIECARE ZI NE PIERDEM CÂTE UN OM...
CEI CARE S-AU DUS SĂ-I CEARĂ LUI GHOWK CEL NEBUN SĂ OPREASCĂ MĂCELĂRIREA ACESTOR ANIMALE NU S-AU MAI ÎNTORS NICIODATĂ!
DE CE NU VÂNAŢI ŞI ALTE ANIMALE?
ANIMALELE DIN PĂDUREA NOASTRĂ SUNT ŞIRETE... LE ÎNTINDEM CAPCANE, DAR LE OCOLESC MEREU!

...NU TREBUIE SĂ AŞTEPTAŢI SĂ CADĂ ÎN CAPCANE! TREBUIE SĂ LE ATRAGEŢI SAU SĂ LE ÎMPINGEŢI ÎN ELE! ASTFEL, AŢI PUTEA ÎNCERCUI VÂNATUL, SPERIINDU-L CU STRIGĂTELE ŞI ZGOMOTELE VOASTRE...
...CU ZGOMOTE... O! „BAMBUSUL-CARE-CÂNTĂ"! TOM-TAM-UL!
FIUL LUI CRAÔ PROFITASE DIN NOU DE O DESCOPERIRE ÎNTÂMPLĂTOARE.
...ŞI SE PUSE PE TREABĂ, FĂCÂND NUMEROASE ÎNCERCĂRI...
CELE MAI SUBŢIRI ŞI MAI USCATE PIEI „CÂNTĂ" CEL MAI BINE...
TOM-TAM
TAM-TAM
...IAR BAMBUŞII SUBŢIRI VOR FI MAI UŞOR DE CĂRAT PENTRU VÂNĂTORI! ASCULTAŢI, FRAŢILOR!
TAM-TAM-TAM!
TOM-TOM-TOM
CU „TOM-TAM"-UL VEŢI PUTEA SĂ SEMNALAŢI PERICOLUL, SĂ VĂ GĂSIŢI ÎN PĂDURE, SĂ URMĂRIŢI VÂNATUL ŞI SĂ-L ÎMPINGEŢI SPRE CAPCANE!

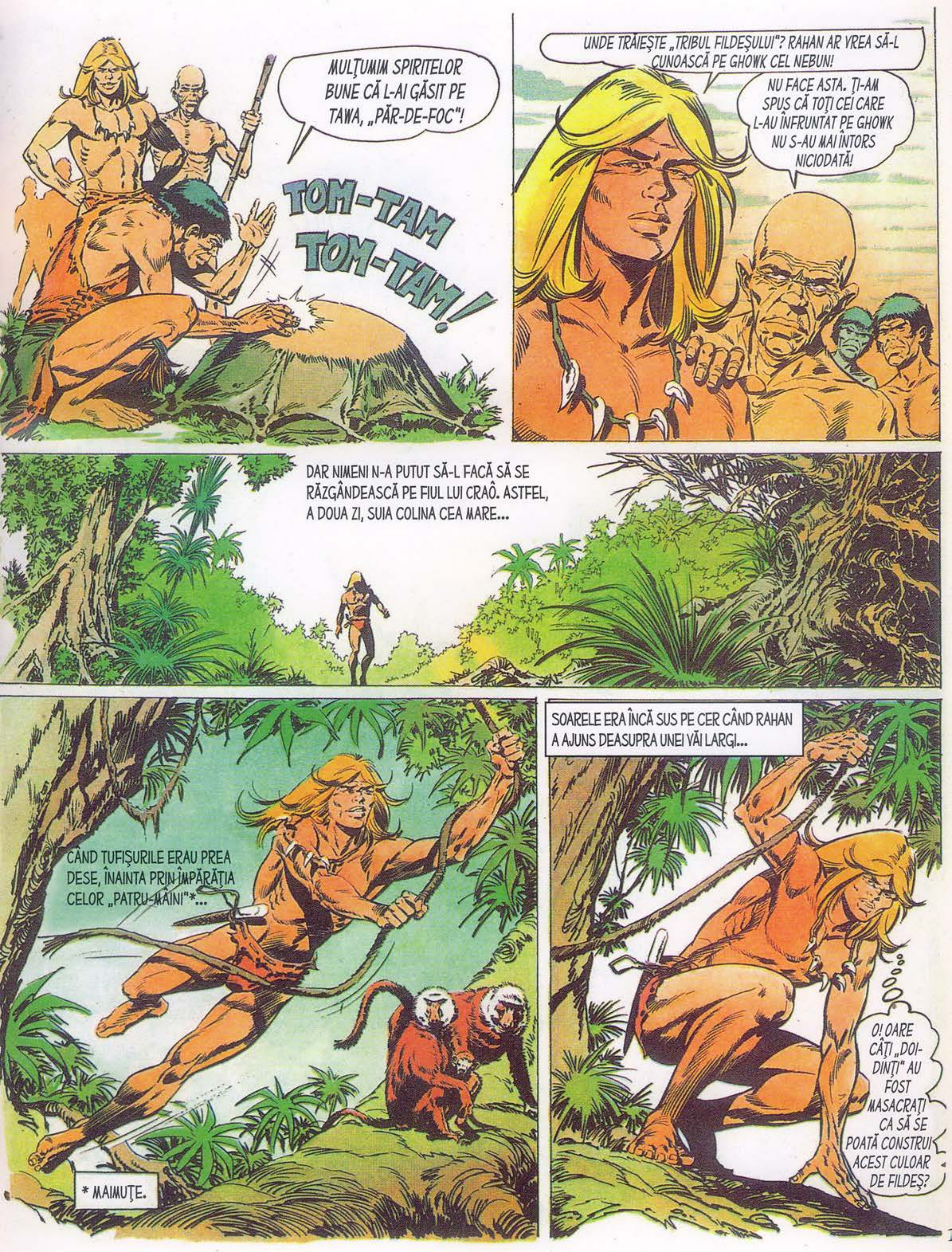

MULŢUMIM SPIRITELOR BUNE CĂ L-AI GĂSIT PE TAWA, „PĂR-DE-FOC"!
TOM-TAM TOM-TAM!
UNDE TRĂIEŞTE „TRIBUL FILDEŞULUI"? RAHAN AR VREA SĂ-L CUNOASCĂ PE GHOWK CEL NEBUN!
NU FACE ASTA. ŢI-AM SPUS CĂ TOŢI CEI CARE L-AU ÎNFRUNTAT PE GHOWK NU S-AU MAI ÎNTORS NICIODATĂ!
DAR NIMENI N-A PUTUT SĂ-L FACĂ SĂ SE RĂZGÂNDEASCĂ PE FIUL LUI CRAÔ. ASTFEL, A DOUA ZI, SUIA COLINA CEA MARE...
CÂND TUFIŞURILE ERAU PREA DESE, ÎNAINTA PRIN ÎMPĂRĂŢIA CELOR „PATRU-MÂINI"*...
* MAIMUŢE.
SOARELE ERA ÎNCĂ SUS PE CER CÂND RAHAN A AJUNS DEASUPRA UNEI VĂI LARGI...
O! OARE CÂŢI „DOI-DINŢI" AU FOST MASACRAŢI CA SĂ SE POATĂ CONSTRUI ACEST CULOAR DE FILDEŞ?

ÎN FUNDUL VĂII, PÂNĂ LA VERSANTUL DIN FAȚĂ, SE ÎNTINDEA UN TUNEL FĂCUT DIN COLȚII MAMUȚILOR!
RAHAN MERSE MULT ÎNAINTE DE A ZĂRI, LA CAPĂTUL TUNELULUI, INTRAREA UNEI GROTE.
CARNEA ACESTOR „DOI-DINȚI" AR FI PUTUT HRĂNI ZECE TRIBURI TIMP DE O VIAȚĂ DE VÂNĂTOR...
RAHAN A AJUNS PESEMNE LA GROTA LUI GHOWK CEL NEBUN!
ÎN SCURT TIMP, CU INIMA BĂTÂNDU-I CU PUTERE, FIUL LUI CRAÔ PĂȘI PE SUB ACEA BOLTĂ PRIN CARE PĂTRUNDEAU RAZELE SOARELUI...
CE DEMON EȘTI TU DE ÎNDRĂZNEȘTI SĂ TE AVENTUREZI PE „DRUMUL SACRU"?

DUPĂ CE LE TRECU ULUIREA, ACEI OAMENI ATACARĂ... SULIŢELE DE FILDEŞ ŞUIERARĂ...
VOI NU ŞTIŢI CĂ RAHAN ESTE MAI AGIL CA UN „DOI-DINŢI"!
ATACAT DE TRIB, RAHAN AR FI FOST ÎNDREPTĂŢIT SĂ OMOARE...
...DAR SE FOLOSI DE SULIŢE ÎNTR-UN ALT MOD!
AAAHAA!
TOTUŞI, LUPTA ERA INEGALĂ, IAR RAHAN SE VĂZU PUS LA PĂMÂNT. UN VÂRF ASCUŢIT ÎI APĂSA GÂTUL, CÂND...
OPRIŢI-VĂ! GHOWK VĂ PORUNCEŞTE SĂ-L ELIBERAŢI PE ACEST VÂNĂTOR!
CU PICIOARELE ÎNGREUNATE DE ORNAMENTE DE FILDEŞ, CU OCHII ÎNROŞIŢI, GHOWK CEL NEBUN ÎŞI FĂCU ŞI EL APARIŢIA!

VOI NU VEDEȚI MAI BINE DECÂT „ANIMALUL CARE TRĂIEȘTE SUB PĂMÂNT"*. UITAȚI-VĂ LA ARMA VÂNĂTORULUI! E DIN FILDEȘ! AȘADAR, ACEST OM ESTE DIN RASA NOASTRĂ!
* CÂRTIȚĂ.
NU, RAHAN NU E DE PARTEA CELOR CARE OMOARĂ FĂRĂ ROST VÂNATUL, ÎNFOMETÂND ALTE TRIBURI! ACEASTĂ DORINȚĂ DE A AVEA TOT MAI MULT FILDEȘ TE-A FĂCUT SĂ-ȚI PIERZI MINȚILE!
VEI PLĂTI CU VIAȚA PENTRU OBRĂZNICIA TA, LA FEL CA TOȚI CEI CARE L-AU ÎNFRUNTAT PE GHOWK!
FIUL LUI CRAÔ A FOST DUS ÎN GROTA UNDE TOTUL ERA DIN FILDEȘ: ATÂT TOTEMUL DE CARE FUSESE LEGAT, CÂT ȘI SUPORTUL ÎN CARE ARDEAU FĂCLIILE.
ÎNAINTE DE A MURI, TREBUIE SĂ ȘTII CĂ ÎI VOM UCIDE PE TOȚI „DOI-DINȚII"! TOȚI! TOȚI! TOȚI!
...VOM ÎMBRĂCA ACEASTĂ GROTĂ ÎN FILDEȘ! VOM ACOPERI ȘI VALEA! VOM TRĂI SUB FILDEȘ! PE FILDEȘ! ÎN FILDEȘ!

...VOM TRĂI CHIAR CU AMINTIREA TUTUROR CELOR CARE AU ÎNDRĂZNIT SĂ-L ÎNFRUNTE PE GHOWK! VEI FI DE MULT TIMP PE „TĂRÂMUL UMBRELOR", ÎN TIMP CE NOI ÎȚI VOM PUTEA PRIVI CHIPUL, AȘA CUM LE PRIVIM PE ACELEA ALE OAMENILOR DE DINAINTEA TA!
GHOWK ARĂTĂ SPRE CÂTEVA FIGURINE MICI SCULPTATE ȘI ELE TOT DIN FILDEȘ...
DE ÎNDATĂ CE CHIPUL TĂU VA FI DĂLTUIT ÎN FILDEȘ, VEI FI UCIS. LA LUCRU, GAHAOR!
BĂTRÂNUL SE AȘEAZĂ ÎN FAȚA PRIZONIERULUI, CU CAPĂTUL UNUI COLȚ DE FILDEȘ ÎNTR-O MÂNĂ ȘI CÂTEVA BUCĂȚI DE SILEX ÎN CEALALTĂ.
TRIBUL SE VA ÎNTOARCE ABIA MÂINE...
UITE CUȚITUL ACESTUI OM OBRAZNIC. DACĂ NU ÎNDEPLINEȘTE TOATE ORDINELE TALE, OMOARĂ-L!
GHOWK ȘI OAMENII LUI DISPĂRURĂ.
O TURMĂ DE „DOI-DINȚI" A FOST VĂZUTĂ LA O DISTANȚĂ DE O JUMĂTATE DE ZI DE MERS...

...ŞI GHOWK VREA SĂ CONTINUE OMORUL!
NU VORBI DESPRE ASTA!
NU PARI SĂ FII DE ACORD CU GHOWK! ATUNCI, DE CE ÎI DAI ASCULTARE, GAHAOR?
CE AŞ PUTEA FACE? ACUM ŞTII CE SOARTĂ AU CEI CARE I SE ÎMPOTRIVESC!
DUPĂ CÂTEVA CEASURI, SUB LOVITURILE SIGURE ŞI MIGĂLOASE ALE BĂTRÂNULUI, FIGURINA CAPĂTĂ FORMĂ...
...ŞI RAHAN ÎŞI RECUNOŞTEA CHIPUL A CĂRUI OGLINDIRE O VĂZUSE DESEORI ÎN IZVOARELE LIMPEZI...
ÎN ZORI, STRIGĂTE ANUNŢARĂ ÎNTOARCEREA TRIBULUI.
„PĂR-DE-FOC" E UN SPIRIT RĂU! EL NE-A FĂCUT SĂ PIERDEM URMA TURMEI!
N-AM OMORÂT NICI MĂCAR UN SINGUR „DOI-DINŢI"... O! DAR IATĂ O PLĂCERE CARE NE MAI ÎNDULCEŞTE NEREUŞITA!

PRIVIŢI CU TOŢII! NICIODATĂ GAHAOR N-A IZBUTIT O ASEMĂNARE ATÂT DE MARE! ACUM „PĂR-DE-FOC" POATE PLECA PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
CÂŢIVA OAMENI SE ALINIARĂ ÎN FAŢA LUI RAHAN, CU SULIŢELE RIDICATE. DEODATĂ, ZGOMOTE CIUDATE SE AUZIRĂ PE COLINA CEA MARE...
...ŞI MAMUŢII APĂRURĂ PE CREASTĂ, ALERGÂND SPRE „BOLTA SACRĂ" PENTRU CARE FUSESERĂ MASACRAŢI ATÂT DE MULŢI FRAŢI DE-AI LOR!
FILDEŞUL VINE LA NOI, FRAŢILOR! FILDEŞUL! ŞI MAI MULT FILDEŞ!
VĂZÂND CĂ TRIBUL FUGE, LĂSÂNDU-L CU NEBUNIA SA, GHOWK SE PORNI SINGUR LA ÎNTÂLNIREA CU MONŞTRII!
LA CAPĂTUL „DRUMULUI SACRU" VĂZU ALERGÂND SPRE EL TĂVĂLUGUL IMENS DE CARNE ŞI BLANĂ!
FILDEŞUL! FILDEŞUL!
ACESTEA AU FOST ULTIMELE CUVINTE ALE LUI GHOWK, CARE DISPĂRU CĂLCAT ÎN PICIOARE, ZDROBIT, ÎNGROPAT ÎN ACEL PĂMÂNT PE CARE ÎL VISA ACOPERIT CU FILDEŞ!

AVEM O ȘANSĂ SĂ SCĂPĂM! IAR EU POT, ÎN SFÂRȘIT, SĂ FAC CEEA CE AM VRUT ÎNTOTDEAUNA!
GAHAOR ÎL ELIBERĂ PE RAHAN!
IA-ȚI ARMA ȘI FUGI, „PĂR-DE-FOC”!
VINO CU MINE!
LA CE BUN!?
BOLTA FANTASTICĂ SE PRĂBUȘEA ÎN URMA ATACULUI PACHIDERMELOR... CEI DIN „TRIBUL FILDEȘULUI” DISPĂRUSERĂ...
...CÂND COLINA CEA MARE SE UMPLU DE OAMENI CARE BĂTEAU RITMAT ÎN CEEA CE, CU CÂTEVA MILENII MAI TÂRZIU, SE VOR NUMI „TAM-TAM”-URI...
TOM-TAM-TAM
TOM-TAM-TAM-TAM
GAHAOR!
...IAR MAMUȚII, DERANJAȚI DE ACEASTĂ MUZICĂ, DISPĂRURĂ ȘI EI...

LOVIT DE UN „DOI-DINŢI", BĂTRÂNUL MURISE... MÂNA SA ÎNCĂ MAI STRÂNGEA „RAHANUL DIN FILDEŞ".
TRIBUL NOSTRU E FERICIT SĂ TE GĂSEASCĂ ÎN VIAŢĂ, „PĂR-DE-FOC"!
ŞTIAM CĂ EŞTI ÎN PRIMEJDIE ŞI VOIAM SĂ TERMINĂM ODATĂ CU GHOWK ŞI UCIGAŞII LUI! CÂND AM VĂZUT TURMA, NE-A VENIT IDEEA S-O ÎMPINGEM ÎN VALE CU „TOM-TAM-URILE".
VÂNĂTORII NU VOR MAI OMORÎ MAMUŢII DECÂT CA SĂ SE HRĂNEASCĂ! FERICIREA VA REVENI PE ACEST TERITORIU, DAR TU NU O VEI CUNOAŞTE!
AI SPUS CĂ NU APARŢII NICIUNUI TRIB, DAR EŞTI FRATELE TUTUROR „CELOR CE MERG ÎN PICIOARE"! AŞA CĂ VEI PLECA, DAR, DE FIECARE DATĂ CÂND „TOM-TAM-URILE" VOR RĂSUNA, NE VOM GÂNDI LA TINE!
ÎNTR-ADEVĂR, FIUL LUI CRAÔ PORNI SPRE NOI ORIZONTURI. NU AVEA SĂ UITE NICIODATĂ TRIBUL LUI TAWA...
...DAR NICI NU AVEA SĂ ŞTIE CĂ ACESTA SE RUGA UNEORI ÎN FAŢA UNEI FIGURINE DIN FILDEŞ GĂSITĂ ÎN GROTA LUI GHOWK. ERA MAI BINE AŞA, PENTRU CĂ RAHAN URA FETIŞISMUL.
SFÂRŞITUL EPISODULUI

Populația niaseză din Indonezia

O civilizație megalitică în secolul XX

Evocarea unei civilizații megalitice – din grecescul megas, „mare", și litos, „piatră" – ne aduce cu câteva mii de ani în trecut, atunci când în Europa trăia acel misterios popor care ridica pietre numite dolmene sau menhire.

Totuși, în zilele noastre, dar la mii de kilometri de menhirele din Carnac, trăiește în Indonezia o civilizație originală ai cărei reprezentanți lucrează cu îndemânare și artă pietrele de mari dimensiuni.

O insulă la capătul lumii

Insula Nias, unde această cultură uimitoare s-a dezvoltat, țâșnește din Oceanul Indian, în largul coastei de vest a Sumatrei. Ea se întinde, de la nord la sud, pe o distanță de 130 de kilometri, având o lățime de 50 de kilometri. Accesul la ea nu e deloc ușor: nici un serviciu regulat nu asigură legătura maritimă între Nias și Sumatra. Circulația în interiorul insulei nu este simplă: rețeaua fluvială e întreruptă de numeroase cascade, iar podurile de cocotieri, deseori prăbușite, opresc o înaintare regulată pe cărări. Din fericire, satele sunt legate prin drumuri pietruite care trec prin junglă: ne aflăm la câteva grade la sud de Ecuator.

Comercianți malaiezi și chinezi ocupă nordul mlăștinos al insulei; orașele lor contrastează în mod ciudat cu satele tradiționale din sud.

Ascunsă în această regiune muntoasă s-a dezvoltata pe deplin o civilizație războinică: niasezii.

Scări monumentale

Satele lor sunt cocoțate în vârful colinelor, poziție eminamente strategică care permitea comunității, aflată permanent în război, să prevină atacurile triburilor vecine. Ele sunt încercuite de ziduri, altădată înălțate prin garduri din bambus ascuțit. În ciuda exodului masiv spre orașele de pe coastă și mai ales spre Sumatra, satul Bawamatulo mai numără astăzi doar 3.500 de locuitori.

La aceste sate se ajunge, după câteva ore de mers prin junglă, printr-o întreagă rețea de cărări pietruite (altădată teatrul unor capcane organizate de războinicii niasezi, în timpul războaielor tribale, pentru a aduce în sat câteva capete inamice ca trofee), legate la niște scări uriașe din piatră; una dintre cele mai monumentale este cu siguranță cea de la Bawamatulo, înaltă de 200 de metri, având un număr de 700 de trepte. Sătenii sunt întotdeauna organizați după două scheme tradiționale: casele sunt aliniate în mod impecabil, fie de-a lungul unei mari străzi unice, fie în jurul a două alei în formă de T, la intersecția cărora casa căpeteniei domină întregul sat. În fața se ridică în general un adăpost cu un acoperiș din frunze de palmier împletite, unde se reunește consiliul

satului, condus de căpetenie: femeile sunt excluse din acest consiliu.

Aleile satului sunt întotdeauna pietruite cu dale; în ciuda dificultăților de acces, niasezii urcă numai cu spinarea blocuri de gresie destinate acestor alei; ele sunt folosite și pentru construirea megaliților. În fața aproape fiecărei case se pot vedea obeliscuri, dolmene în formă de ciupercă, mese, bănci și *asaosas*, scaune reprezentând animale fantastice. Toate aceste monumente din blocuri uriașe de piatră sunt foarte frumos șlefuite și sculptate.

Piatra: simbolul reușitei

Civilizația niaseză acordă o importanță deosebită ridicării acestor megaliți, și chiar copiii știu semnificația deosebită a fiecăreia dintre aceste pietre.

Ele sunt ridicate cu ocazia unei „sărbători a meritului" și reprezintă o cheltuială importantă pentru cel care o organizează, deoarece trebuie să sacrifice un număr mare de porci, putând ajunge până la o sută, la care, altădată, se adăugau și sclavi. Megaliții au deseori un caracter vădit falic și simbolizează fertilitatea. O căsătorie nefertilă este considerată ca un blestem al zeilor; soțul nu poate construi megaliți, fiind condamnat să rămână la baza scării sociale.

Unii megaliți sunt ridicați pentru morți, considerându-se că îi ajută în lupta lor împotriva spiritelor rele; dar cea mai mare parte a lor are ca primă funcție să permită celui care l-a ridicat să câștige favoarea zeilor. Megaliții reprezintă în același timp o ascensiune, un câștig în reputație, în prestigiu și în putere atât în această lume, cât și în cealaltă.

În afara acestor aranjamente megalitice, în fiecare sat găsim „piatra saltului inițiatic": o asamblare de pietre în formă de piramidă secționată, înaltă de 2 metri și lată de 60 de centimetri în vârf. În timpul acestor ceremonii inițiatice, tinerii cu vârsta potrivită accederii la virilitate trebuiau să sară peste acest soclu, cu ajutorul unei trambuline din piatră, la fel ca toți bărbații din sat înainte de a pleca la război. Chiar dacă în prezent aspectul ritualic s-a pierdut oarecum, niasezii continuă, cu ocazia sărbătorilor, să facă această săritură care reprezintă o performanță fizică având în vedere talia lor mică (cuprinsă, în medie, între 1,5 și 1,6 metri).

Exceptând importanța sa socială, religioasă sau inițiatică, piatra este și un element preponderent în construirea satului: peste tot întâlnim pavaje

cu dale perfect şlefuite în faţa caselor, piatra folosindu-se şi la bazinele de apă comunitare destinate toaletei şi spălatului rufelor, la canalizări şi incinte.

Artizanii lemnului

Ca şi prelucrarea pietrei, cea a lemnului, un alt element dominant în civilizaţia niasezǎ, arată şi ea marile lor calităţi artistice. Casele din lemn sau *omo*, perfect aliniate, sunt toate realizate după acelaşi model: construite pe piloni, ele au doar un etaj, fără tavan, cu un acoperiş foarte ridicat în mijlocul lui, acoperit cu frunze de palmier împletite, pe care, în zilele noastre, locuitorii le înlocuiesc deseori, din păcate, cu tablă ondulată. Sub pilonii sunt adăpostiţi porcii.

În centrul satului

Casa şefului este foarte uşor de reperat datorită situării sale privilegiate în centrul satului, dar şi a mărimii sale; ea este uneori prevăzută cu un peron din piatră. Cea din Bawamatulo, ridicată în secolul al XVIII-lea, este cea mai remarcabilă dintre ele prin mărimea şi frumuseţea interiorului ei. Construcţia are o înălţime de 23 de metri şi este aşezată pe piloni înalţi de 5 metri, cu un diametru care depăşeşte 1 metru.

Sătenii aduceau aceste trunchiuri de copaci uriaşe de pe o insulă situată la peste trei zile de mers cu piroga, având nevoie de patru ani ca s-o termine. În ciuda mărimii sale îndrăzneţe, ea are doar un etaj la care se ajunge printr-o scară amovibilă, care era ridicată noaptea pentru a preveni atacurile inamice sau intrarea animalelor sălbatice. În caz de război, ea folosea drept fortăreaţă pentru locuitorii satului.

Organizarea casei este bazată pe deosebirea între camera publică şi camera privată: fiecare casă are, în mod tradiţional, trei camere. Cea mai mare este camera publică, care foloseşte drept sală de consiliu, sală de recepţie şi cameră de dormit pentru străini. Ea este remarcabilă prin frumuseţea basoreliefurilor din lemn, sculptate în pereţi, care înfăţişează evenimentele marcante ale istoriei satului (sosirea galioanelor europene) sau reprezentând podoabe războinice sau animale benefice ca maimuţa, şopârla, crocodilul şi câinele. Aici se mai găseşte *taboe* sau toba, utilizată pentru alarmă, şi craniile a 180 de porci sacrificaţi în timpul construirii casei.

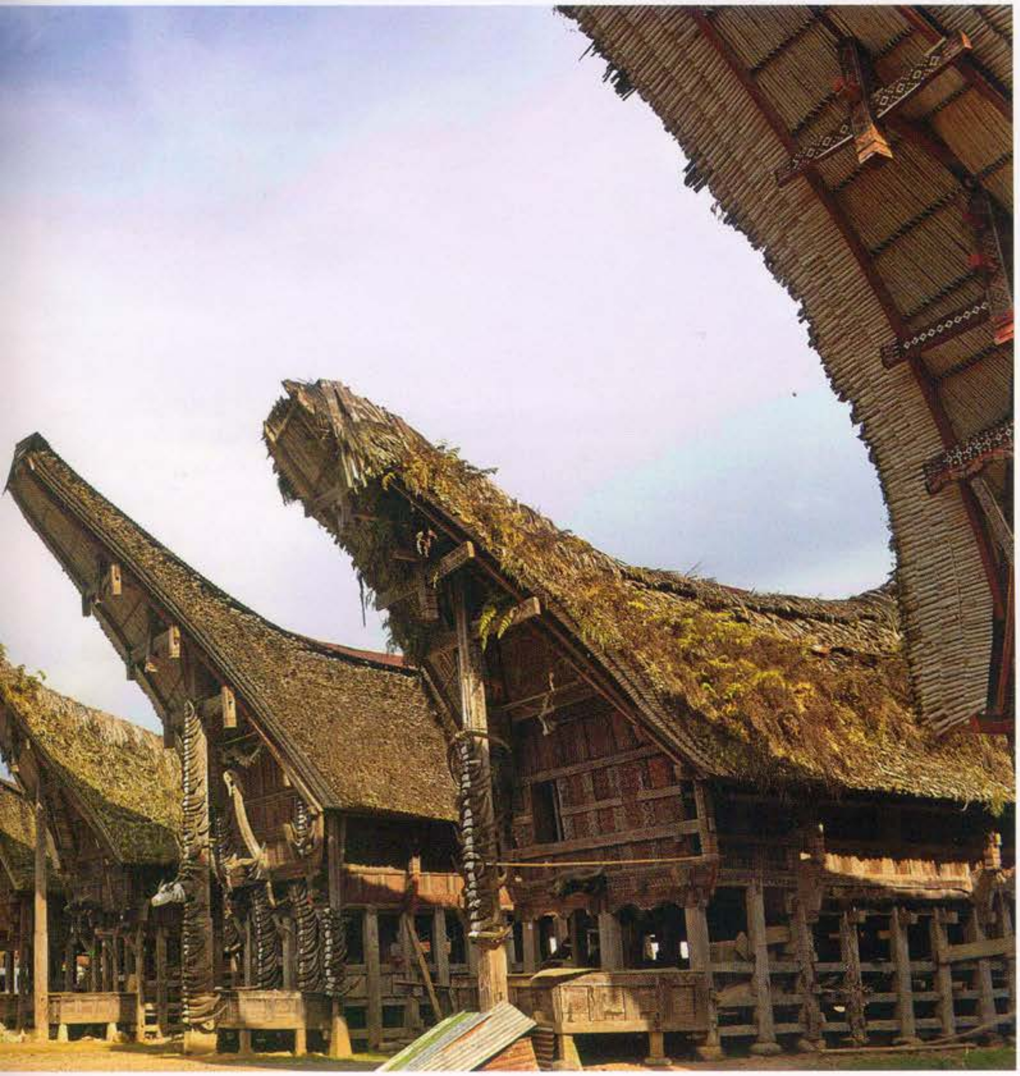

O cameră mică etajată ascunsă lângă şemineu este rezervată soţiei, permiţându-i astfel să participe la consiliile şi la orgiile care închideau deseori sărbătorile războinice. În spate, o a doua încăpere, spaţioasă, prevăzută şi ea cu un şemineu, este folosită ca bucătărie, sufragerie şi dormitor pentru familie. Apoi urmează o cameră mai mică şi mai intimă rezervată căpeteniei, unde sunt agăţate armele şi podoabele lui de război.

Mobilierul este parte integrantă a construcţiei şi se reduce la nişte gradene, care folosesc deopotrivă ca lăzi de dormit, peste care se întind rogojini pentru noapte; pe pereţi, ceramica chinezească este suspendată în plase împletite.

Căpetenii omnipotente

Celula de bază a organizării este satul, sub conducerea unei căpetenii ereditare care, altădată, avea practic

drept de viață și de moarte asupra supușilor săi. Fiecare sat avea propriii sclavi, care erau fie prizonieri din satele vecine, fie săteni care se îndatoraseră la căpetenie pentru a putea celebra o ceremonie. Dintre ei, bătrânii și infirmii erau sacrificați în timpul „sărbătorilor meritului" sau în timpul construirii unei case. Ceilalți erau o sursă importantă de venituri pentru căpetenie, care îi vindea la Teluk Dalam, port din sudul insulei, de unde erau trimiși în Sumatra. Nias a fost mult timp un foarte mare furnizor de oameni pentru celelalte insule indoneziene.

Abia din anul 1908, olandezii au încercat să suprime sclavagismul, abolit teoretic în anul 1860, și vânătoarea de capete. Practic, sclavia pare să fi dispărut. Totuși, a mai rămas sub forma „supunerii pentru datorii": sătenii continuă să împrumute bani de la căpetenie, întărind astfel legăturile de supunere față de el, pentru a putea celebra marile sărbători tradiționale cu ocazia răsăditului orezului, a construirii unei case, a unei căsătorii, a unei nașteri sau când se dă numele unui copil.

Sărbătorile ritualice

În timpul acestor sărbători, zeci de porci sunt sacrificați, tranșați și împărțiți în funcție de importanța sătenilor. Fiecare sărbătoare cuprinde dansuri de război: bărbații poartă armuri din fier și căști prevăzute cu o imitație de colți de tigru și împodobite cu pene și ciocuri de tucan. Războinicii sunt înarmați cu o suliță, un scut din lemn și o sabie a cărei teacă este decorată cu dinți de porc sau colți de tigru, dacă este vorba despre o armă regală. În plus, ei poartă un colier făcut din discuri decupate din coajă de nucă de cocos și șlefuite cu grijă. Pe vremuri, aceste podoabe constituiau privilegiul exclusiv al tăietorilor de capete. În privința căpeteniei, ea este singura care are dreptul să poarte bijuterii din aur.

Porcul și orezul

Cealaltă ocupație favorită a „niha" (bărbaților) este vânătoarea. Ei pleacă mereu în grupuri, însoțiți de câini.

Plecarea la vânătoare reprezintă ocazia unui anumit număr de ritualuri menite să atragă bunăvoința divină ale căror ceremonii sunt întotdeauna respectate cu rigurozitate. Vânatul favorit este porcul sălbatic și uneori cerbul, pe care îl urmăresc și îl omoară cu sulița; păsările și maimuțele sunt vânate cu sarbacana.

Bărbații participă puțin la cultivarea orezului, care rămâne principala ocupație a femeilor și a copiilor, cu excepția recoltării, când întreaga comunitate este reunită. În schimb, ei adună nucile de cocos și le usucă pentru a obține copra, una dintre principalele surse de venituri ale satului.

Odată cu creștinarea insulei, care datează de la începutul secolului XX, aceste obiceiuri tind oarecum să dispară. Totuși, credințele animiste ancestrale care depind de megaliți sunt încă foarte vii la niasezi, care continuă să practice anumite rituri tradiționale, cioplind și șlefuind piatra într-un mod admirabil. Încă mai pot fi apreciate onoarea și autoritatea unui individ după numărul și frumusețea pietrelor ridicate în fața casei sale; astfel, un *asaosa* cu trei capete nu poate fi ridicat de proprietar înainte de a avea cea de a doua „sărbătoare a meritului". Satele lor nu au evoluat absolut deloc, păstrându-și același aspect tradițional.

O civilizație foarte vie

Poziția izolată a insulei explică în parte faptul că civilizația din Nias și-a păstrat puritatea megalitică și că nu a avut adepți în Sumatra, cu care, totuși, se afla în contact. Desigur, există alte culturi megalitice în lume: la Sumba, Flores sau Celebes – insule din Indonezia – și în anumite insule polineziene, dar nu mi se pare ca ele să fi atins vreodată același grad de perfecțiune. Lucru ciudat, civilizația Naga, popor care trăiește în munții Assam, la nord-est de India, seamănă cel mai mult cu cea din Nias. Care ar fi putut fi legăturile între aceste două comunități separate de mii de kilometri? Încă nu știm. Totuși, aceste două civilizații se caracterizează prin aceeași venerare misterioasă pentru aceste pietre monolitice lucrate în mod extraordinar, monumente adresate morților și simbolurile puterii celor vii.

RAHAN
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE
TĂRÂMUL UMBRELOR
GÂFÂIND, FIUL LUI CRAÔ SE LASĂ SĂ CADĂ ÎN FAȚA MLAȘTINILOR... NU MAI AVEA FORȚA SĂ FUGĂ DE ACELE FIINȚE MISTERIOASE CARE ÎL URMĂREAU DE CÂND LUNA APĂRUSE PE CER.
TEXT: R. LÉCUREUX
DESEN: A. CHÉRET
RAHAN NU POATE ÎNFRUNTA APA CARE ÎI ÎNGHITE PE „CEI CE MERG ÎN PICIOARE"!
ÎȘI TRASE SUFLETUL, OBSERVÂND ÎN ACELAȘI TIMP SUPRAFAȚA SCLIPITOARE ȘI ÎNSPĂIMÂNTĂTOARE A MLAȘTINILOR...
DIN TOATE DIRECȚIILE AUZEA MURMURE CIUDATE, ÎNTRETĂIATE DE SUSPINE ÎNFIORĂTOARE...
DACĂ RAHAN SE LASĂ DEVORAT DE SPAIMĂ, NU VA MAI PUTEA LUPTA!

FIUL VREMURILOR SĂLBATICE AVEA O OARECARE TEAMĂ DE NOAPTE ŞI DE ÎNTUNERIC... DAR ŞI-O DOMINA MEREU.
CINE SUNTEŢI, „BESTII ALE NOPŢII"? ARĂTAŢI-VĂ LUI RAHAN! ARĂTAŢI-VĂ!
...MÂNERUL ŞLEFUIT AL CUŢITULUI DE FILDEŞ PE CARE ÎL STRÂNGEA ÎN MÂNĂ ÎI DĂDEA ÎNCREDERE...
GEMETELE ÎNFIORĂTOARE VENEAU ÎN CONTINUARE DINSPRE PĂDURE... LUMINI DE TORŢE TREMURAU ÎN SPATELE DESIŞURILOR...
ŞI FIUL LUI CRAÔ SIMŢI CUM SÂNGELE ÎI ÎNGHEAŢĂ ÎN VENE...
RAHAN E MORT! RAHAN A ÎNCĂLCAT „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
DAR NU ERAU LUMINILE UNOR TORŢE, AŞA CUM CREZUSE... ELE AUREOLAU CRANII UMANE!
ASTA SE ÎNTÂMPLĂ CU „CEI CE MERG ÎN PICIOARE" ATUNCI CÂND AJUNG PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!

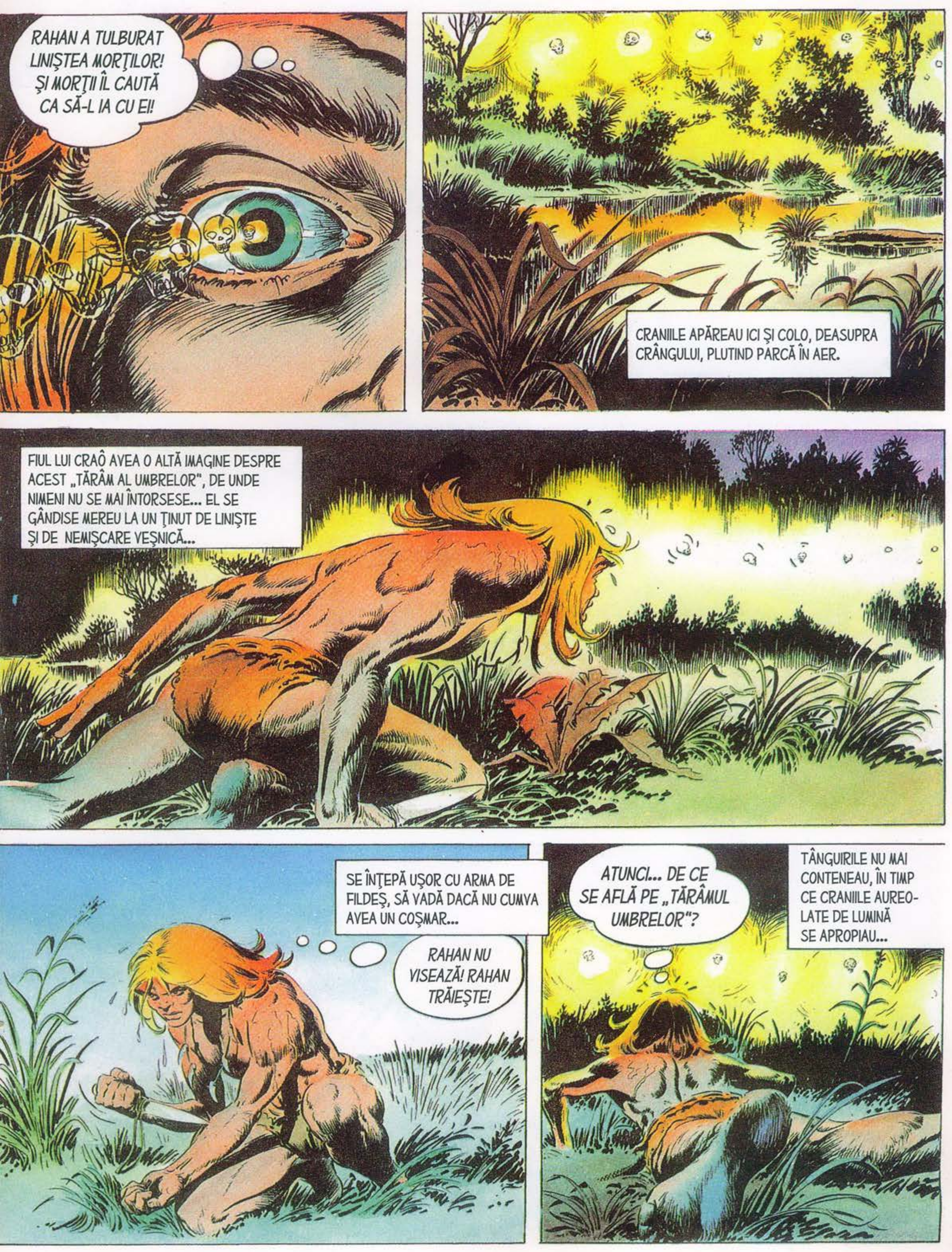

RAHAN A TULBURAT LINIŞTEA MORŢILOR! ŞI MORŢII ÎL CAUTĂ CA SĂ-L IA CU EI!
CRANIILE APĂREAU ICI ŞI COLO, DEASUPRA CRÂNGULUI, PLUTIND PARCĂ ÎN AER.
FIUL LUI CRAÔ AVEA O ALTĂ IMAGINE DESPRE ACEST „TĂRÂM AL UMBRELOR", DE UNDE NIMENI NU SE MAI ÎNTORSESE... EL SE GÂNDISE MEREU LA UN ŢINUT DE LINIŞTE ŞI DE NEMIŞCARE VEŞNICĂ...
SE ÎNŢEPĂ UŞOR CU ARMA DE FILDEŞ, SĂ VADĂ DACĂ NU CUMVA AVEA UN COŞMAR...
RAHAN NU VISEAZĂ! RAHAN TRĂIEŞTE!
ATUNCI... DE CE SE AFLĂ PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"?
TÂNGUIRILE NU MAI CONTENEAU, ÎN TIMP CE CRANIILE AUREOLATE DE LUMINĂ SE APROPIAU...

...DAR DE CE ACEŞTI MORŢI NU MAI AU TRUP? ŞI DE CE CAPETELE LOR PLUTESC ATÂT DE SUS?
O ÎNTÂMPLARE ÎI VENI BRUSC ÎN MINTE... ÎNTR-O NOAPTE, EL ÎNSUŞI APRINSESE UN FOC ÎN SPATELE UNUI CRANIU DE MAMUT CA SĂ-I IMPRESIONEZE PE DUŞMANI.
SE LINIŞTI...
POATE CĂ NIŞTE VÂNĂTORI FAC LA FEL CA SĂ-L SPERIE PE RAHAN!
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, FIUL LUI CRAÔ SE TÂRA FĂRĂ ZGOMOT PRIN TUFIŞURI... EL DĂDU OCOL CELUI MAI APROPIAT CRANIU LUMINOS...
ŞI...
RAHAN AVEA DREPTATE! E DOAR O ŞIRETENIE A „CELOR CE MERG ÎN PICIOARE"!
UN OM AFLAT CU SPATELE LA EL AGITA ÎN AER UN BAMBUS ÎNFIPT ÎNTR-UN CRANIU...

RAHAN NU SE TEME DE TINE, OMULE!
VÂNĂTORUL SE ÎNTOARSE, DAR NU AUZI CUŢITUL DE FILDEŞ ŞUIERÂND...
LAMA SE ÎNFIPSE ÎN BAMBUS ŞI CRANIUL CĂZU... RĂŞINA APRINSĂ DIN EL SE SCURSE PRINTR-O ORBITĂ...
ATACÂND BĂRBATUL, RAHAN ÎI SMULSE BAMBUSUL LUNG...
DE CE OAMENII TĂI ÎL URMĂRESC PE RAHAN?
VÂNĂTORUL NU AVU TIMP SĂ RĂSPUNDĂ... ALERTAŢI DE FLĂCĂRILE CARE SE RIDICAU, TOŢI CEI DIN TRIBUL LUI VENEAU ÎN FUGĂ...
© Ed. VAILLANT Paris
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE SE VĂZU ÎNCERCUIT DE ACEI OAMENI CARE AGITAU ÎN AER ÎNFIORĂTOARELE LOR STEME.
NU-L VEŢI PRINDE PE RAHAN! RAHAN VA SCĂPA DE VOI!

NU MAI AVEA TIMP SĂ-ŞI SMULGĂ CUŢITUL, DAR ÎI VENI O IDEE... LOVI ÎN COPACUL DIN APROPIERE...
CHTAK!!!
RAAAHAA!
...ŞI LAMA DE FILDEŞ STRĂPUNSE BAMBUSUL DINTR-O PARTE ÎN ALTA!
FIUL LUI CRAÔ AVEA ACUM O ARMĂ NEOBIŞNUITĂ CU CARE ÎŞI PUTEA ŢINE ADVERSARII LA DISTANŢĂ...
BFFFOOOOTTTTTTT
CÂND ÎŞI DESCHISE O BREŞĂ PRINTRE EI, ACEŞTIA SE RETRASERĂ ÎN DEZORDINE.
RAHAN NU-I OMOARĂ PE „CEI CE MERG ÎN PICIOARE"...
...DAR NU SE LASĂ CAPTURAT CA O FIARĂ!
MLAŞTINILE ÎNFIORĂTOARE SCLIPEAU SUB LUNA URIAŞĂ. ALERGĂ SPRE ELE.

CUNOŞTEA ŞIRETENIA ACESTOR ÎNTINDERI MÂ-LOASE CARE ÎNGHIŢEAU ŞI ASPIRAU... NU PUTEA NICI SĂ ÎNOATE, PENTRU CĂ APA NU ERA DESTUL DE ADÂNCĂ...
RAHAN ARE DOAR ACEST DRUM CA SĂ SCAPE DE VÂNĂTORII CU „CRANIILE-DE-FOC"!
CAPETELE LUMINOASE PLUTEAU ÎN CON-TINUARE DEASUPRA CRÂNGULUI... DAR CEI CARE LE AGITAU NU ÎNDRĂZNEAU SĂ SE AVENTUREZE ÎN MLAŞTINI.
RAHAN SIMŢEA NĂMOLUL MOALE SUB PICIOARE ÎN TIMP CE ALERGA GRĂBIT SPRE O ZONĂ CU TRESTII ÎNALTE...
...AJUNSE ÎN DREPTUL EI, CÂND SE IVI UN CROCODIL...
PLEACĂ, „PIELE-DE-LEMN"! RAHAN NU SE TEME DE TINE!

COADA CROCODILULUI LOVEA TRESTI-ILE... ANIMALUL ATACĂ OMUL, DESCHI-ZÂND LARG GURA...
FIUL LUI CRAÔ LOVI CU ARMA SA IMPROVIZATĂ ŞI STRANIE COASTELE MONSTRULUI ACOPERIT CU NĂMOL...
STRIGĂTUL SĂU DE VICTORIE TRAVERSĂ MLAŞTINILE, ACOPERIND GEMETELE ÎNDEPĂRTA-TE ALE OAMENILOR CU „CRANIILE-DE-FOC"...
RAAAHAA!
...VÂNĂTORII AVEAU SULIŢE... OARE DE CE NU LE-AU ARUNCAT ASUPRA LUI RAHAN?
NOROCUL PĂREA SĂ FIE DE PARTEA LUI RAHAN, CARE AVEA ACUM SUB PICIOARE UN PĂMÂNT MAI FERM... APA ÎI AJUNGEA PÂNĂ LA GENUNCHI...

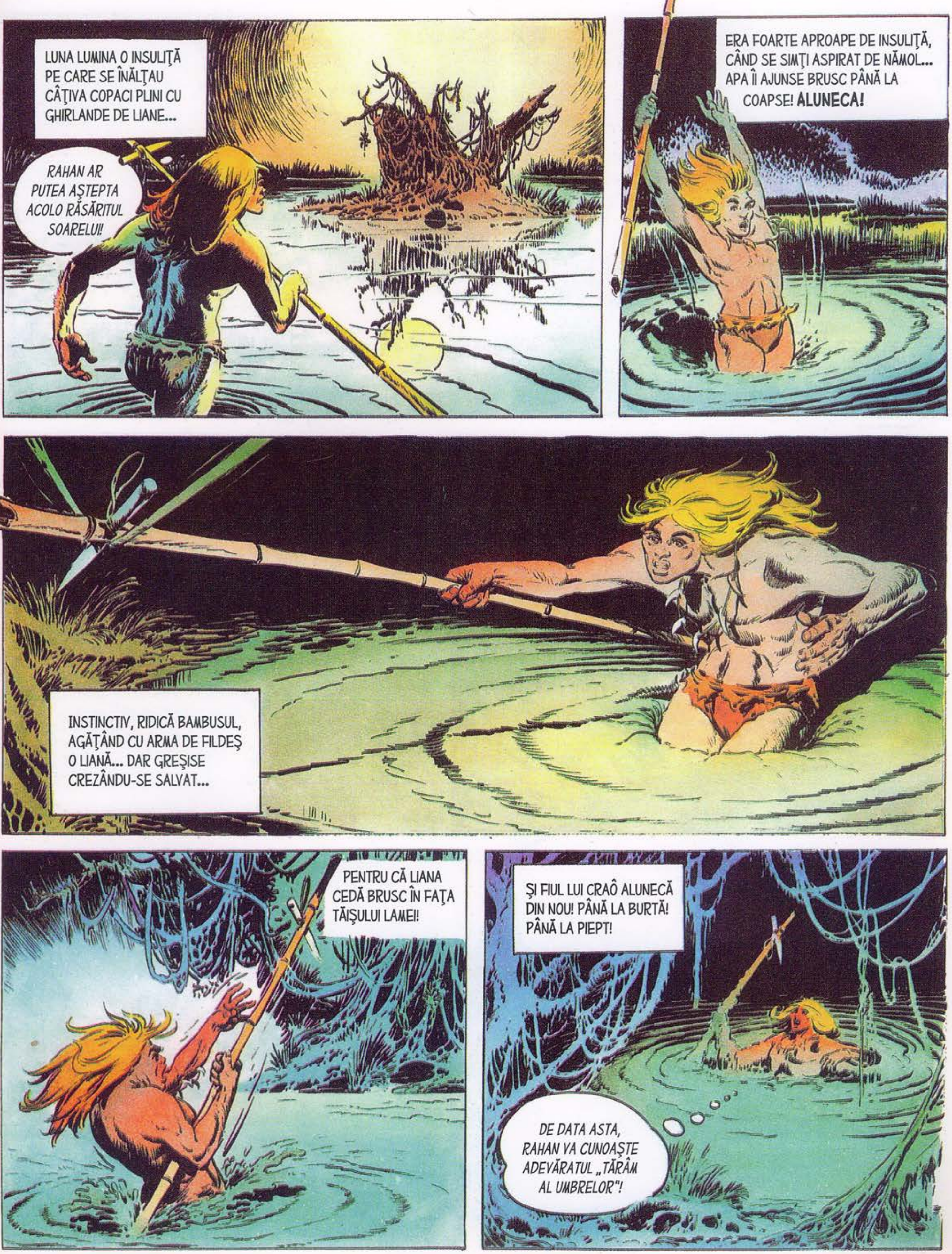
LUNA LUMINA O INSULIŢĂ PE CARE SE ÎNĂLŢAU CÂŢIVA COPACI PLINI CU GHIRLANDE DE LIANE...
RAHAN AR PUTEA AŞTEPTA ACOLO RĂSĂRITUL SOARELUI!
ERA FOARTE APROAPE DE INSULIŢĂ, CÂND SE SIMŢI ASPIRAT DE NĂMOL... APA ÎI AJUNSE BRUSC PÂNĂ LA COAPSE! ALUNECA!
INSTINCTIV, RIDICĂ BAMBUSUL, AGĂŢÂND CU ARMA DE FILDEŞ O LIANĂ... DAR GREŞISE CREZÂNDU-SE SALVAT...
PENTRU CĂ LIANA CEDĂ BRUSC ÎN FAŢA TĂIŞULUI LAMEI!
ŞI FIUL LUI CRAÔ ALUNECĂ DIN NOU! PÂNĂ LA BURTĂ! PÂNĂ LA PIEPT!
DE DATA ASTA, RAHAN VA CUNOAŞTE ADEVĂRATUL „TĂRÂM AL UMBRELOR"!

APA MOCIRLOASĂ ÎI AJUNGEA ACUM LA GÂT... ÎNCERCĂ SĂ SE AGAȚE DE O ALTĂ LIANĂ, DAR FĂRĂ REZULTAT...
RAHAN VA VENI LA TINE, CRAÔ! OOOOH!
...ÎN TIMP CE CREDEA CĂ VEDE LUNA PENTRU ULTIMA OARĂ...
...PICIOARELE SALE ÎNTÂLNIRĂ UN CORP TARE! FĂRĂ ÎNDOIALĂ, RĂDĂCINILE UNUIA DINTRE COPACII DE PE INSULIȚĂ...
PIPĂIND CU DEGETELE PICIOARE-LOR ȘI CU TĂLPILE ACESTE RĂDĂCINI, RAHAN IEȘI DIN STRATUL DE NĂMOL...
RAAAHAA!
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, AJUNGEA PE INSULI-ȚĂ... LUPTÂNDU-SE PENTRU ACEST LOC CU CÂȚIVA PUI DE CROCODIL!

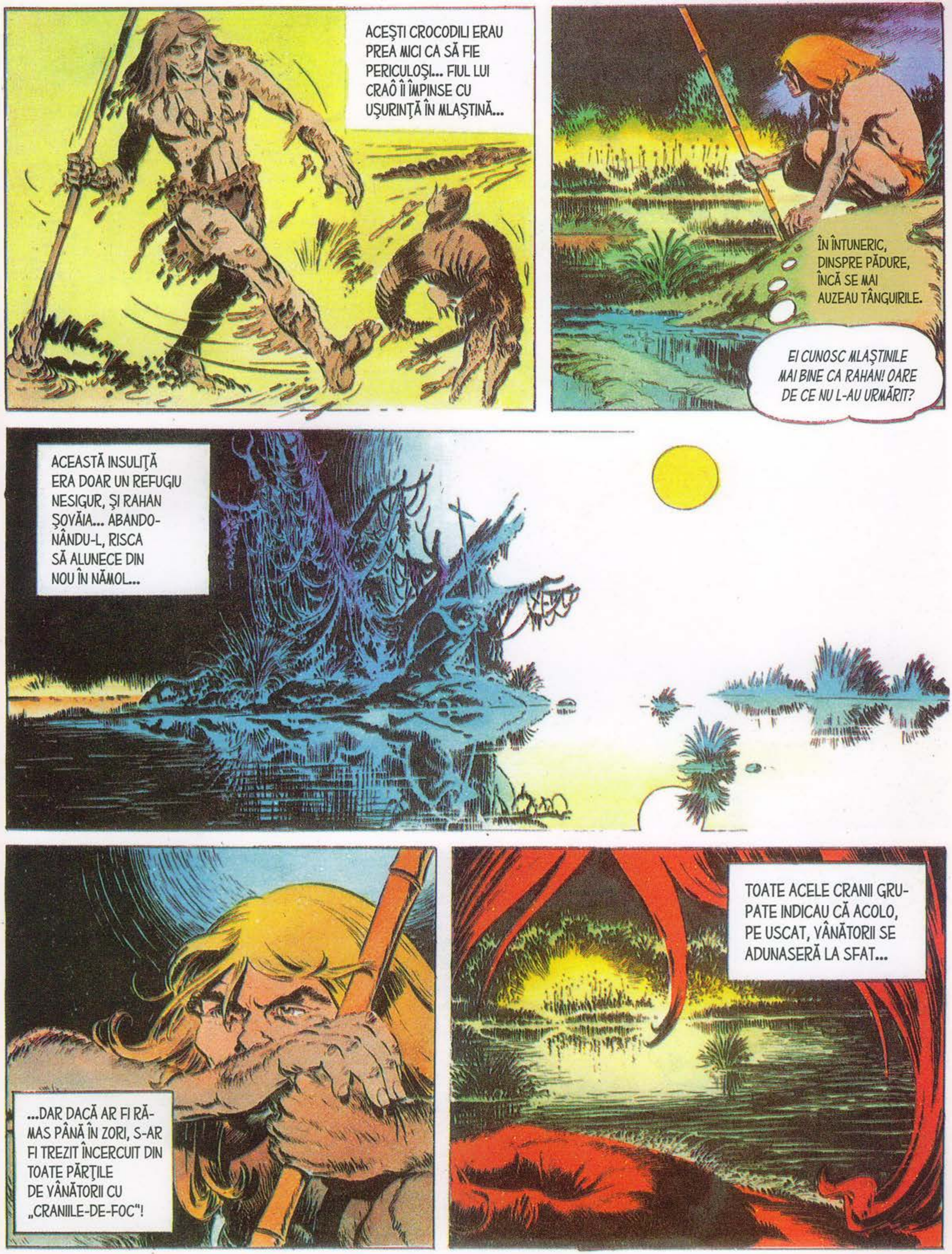
ACEŞTI CROCODILI ERAU PREA MICI CA SĂ FIE PERICULOŞI... FIUL LUI CRAÔ ÎI ÎMPINSE CU UŞURINŢĂ ÎN MLAŞTINĂ...
ÎN ÎNTUNERIC, DINSPRE PĂDURE, ÎNCĂ SE MAI AUZEAU TÂNGUIRILE.
EI CUNOSC MLAŞTINILE MAI BINE CA RAHAN! OARE DE CE NU L-AU URMĂRIT?
ACEASTĂ INSULIŢĂ ERA DOAR UN REFUGIU NESIGUR, ŞI RAHAN ŞOVĂIA... ABANDO-NÂNDU-L, RISCA SĂ ALUNECE DIN NOU ÎN NĂMOL...
...DAR DACĂ AR FI RĂ-MAS PÂNĂ ÎN ZORI, S-AR FI TREZIT ÎNCERCUIT DIN TOATE PĂRŢILE DE VÂNĂTORII CU „CRANIILE-DE-FOC"!
TOATE ACELE CRANII GRU-PATE INDICAU CĂ ACOLO, PE USCAT, VÂNĂTORII SE ADUNASERĂ LA SFAT...

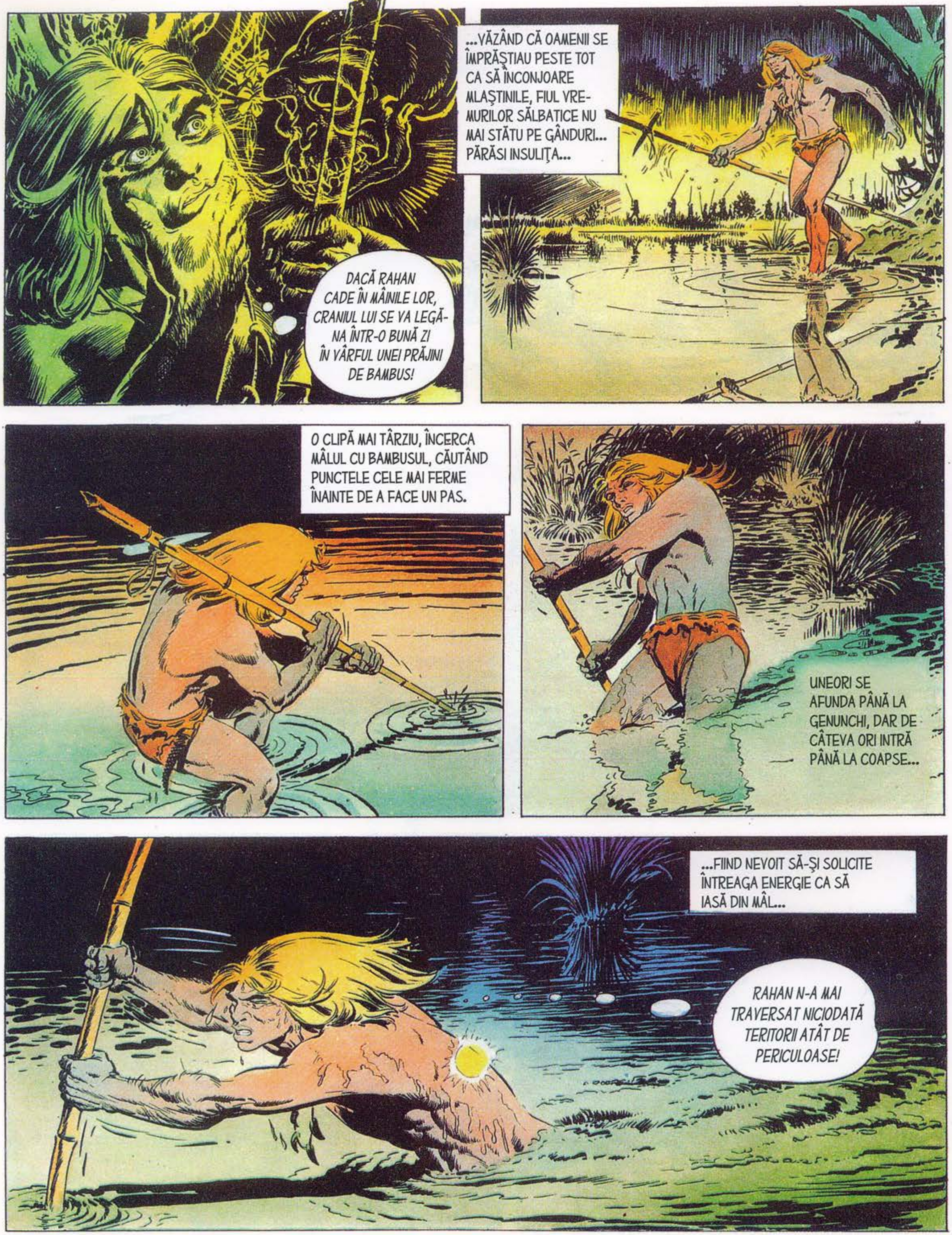
DACĂ RAHAN CADE ÎN MÂINILE LOR, CRANIUL LUI SE VA LEGĂ-NA ÎNTR-O BUNĂ ZI ÎN VÂRFUL UNEI PRĂJINI DE BAMBUS!
...VĂZÂND CĂ OAMENII SE ÎMPRĂŞTIAU PESTE TOT CA SĂ ÎNCONJOARE MLAŞTINILE, FIUL VRE-MURILOR SĂLBATICE NU MAI STĂTU PE GÂNDURI... PĂRĂSI INSULIŢA...
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, ÎNCERCA MALUL CU BAMBUSUL, CĂUTÂND PUNCTELE CELE MAI FERME ÎNAINTE DE A FACE UN PAS.
UNEORI SE AFUNDA PÂNĂ LA GENUNCHI, DAR DE CÂTEVA ORI INTRĂ PÂNĂ LA COAPSE...
...FIIND NEVOIT SĂ-ŞI SOLICITE ÎNTREAGA ENERGIE CA SĂ IASĂ DIN MÂL...
RAHAN N-A MAI TRAVERSAT NICIODATĂ TERITORII ATÂT DE PERICULOASE!

ÎN DEPĂRTARE, CRANIILE LUMINOASE ARĂTAU CĂ VÂNĂTORII SE ALINIASERĂ DE-A LUNGUL RÂULUI ŞI NU RENUNŢAU LA VÂNATUL UMAN!
FIUL LUI CRAÔ ZĂRI BRUSC O FALIE ÎN ŢĂRM... ACEASTĂ ÎNGUSTARE DESPĂRŢEA MLAŞTINA DE O ALTA, PE CARE N-O PUTEA VEDEA...
ÎNTREZĂRI ŞI TRUNCHIUL DE COPAC CARE FORMA O PUNTE PESTE ACEA DESPĂRŢITURĂ.
VÂNĂTORII L-AU AŞEZAT CA SĂ POATĂ TRAVERSA!
RAHAN E SALVAT DACĂ AJUNGE LA ACEST COPAC ÎNAINTEA OAMENILOR CU „CRANIILE-DE-FOC"!
SPORINDU-ŞI EFORTURILE, AJUNSE ÎN SCURT TIMP SUB TRUNCHI... CU O SIMPLĂ SĂRITURĂ, AR FI ATERIZAT PE USCAT...

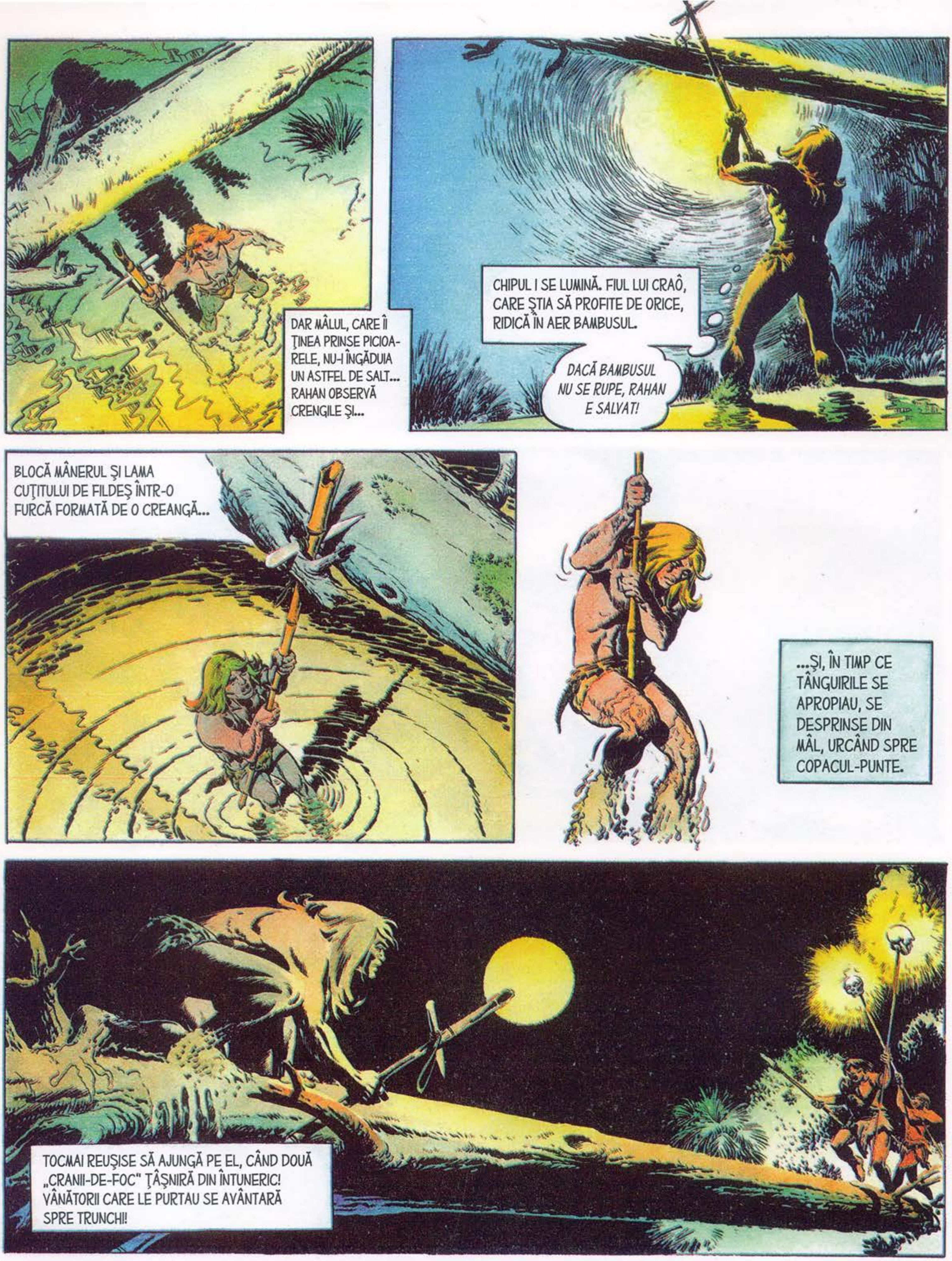
DAR MÂLUL, CARE ÎI ŢINEA PRINSE PICIOARELE, NU-I ÎNGĂDUIA UN ASTFEL DE SALT... RAHAN OBSERVĂ CRENGILE ŞI...
CHIPUL I SE LUMINĂ. FIUL LUI CRAÔ, CARE ŞTIA SĂ PROFITE DE ORICE, RIDICĂ ÎN AER BAMBUSUL.
DACĂ BAMBUSUL NU SE RUPE, RAHAN E SALVAT!
BLOCĂ MÂNERUL ŞI LAMA CUŢITULUI DE FILDEŞ ÎNTR-O FURCĂ FORMATĂ DE O CREANGĂ...
...ŞI, ÎN TIMP CE TÂNGUIRILE SE APROPIAU, SE DESPRINSE DIN MÂL, URCÂND SPRE COPACUL-PUNTE.
TOCMAI REUŞISE SĂ AJUNGĂ PE EL, CÂND DOUĂ „CRANII-DE-FOC" ŢÂŞNIRĂ DIN ÎNTUNERIC! VÂNĂTORII CARE LE PURTAU SE AVÂNTARĂ SPRE TRUNCHI!

...DAR ACEŞTI OAMENI FĂCURĂ DOAR CÂŢIVA PAŞI PE TRUNCHIUL DE COPAC ALE CĂRUI RĂDĂCINI RAHAN LE SCUTURĂ CU PUTERE...
AAAAAAAH!!!
VLOUFF!
HA! HA! HA! CÂND VEŢI IEŞI DE ACOLO, RAHAN VA FI DEPARTE! ŞI SUS!
FIUL LUI CRAÔ URCA DEJA O COLINĂ APROAPE VERTICALĂ...
CUŢITUL LUI ÎNFIPT ÎN BAMBUS ÎI UŞURA ASCENSIUNEA DIFICILĂ. SCOASE, CA O PROVOCARE, UN STRIGĂT DE VICTORIE...
RAAAHAA!
...DEODATĂ, UN BOLOVAN SE DESPRINSE SUB LOVITURA LAMEI DE FILDEŞ!
OOOOH!
ACESTA ÎL IZBI VIOLENT ÎN FRUNTE ŞI RAHAN DĂDU DRUMUL PRĂJINII, CĂZÂND ÎN GOL SPRE MLAŞTINI!

INCONŞTIENT, RĂMASE ÎNTINS ÎN NĂMOLUL CARE ÎI AMORTIZASE CĂDEREA... LUNA ÎI LUMINA CORPUL.
...CORPUL CARE SE SCUFUNDA LENT! VÂNĂTORII PE CARE ÎI ARUNCASE ÎN MLAŞTINĂ IEŞEAU NU DEPARTE DE EL.
ÎL ZĂRIRĂ ŞI GROAZA ÎI PARALIZĂ PENTRU O CLIPĂ... APOI ÎNCEPURĂ SĂ STRIGE, ALERTÂND HOARDA.
PE CELE DOUĂ MALURI UNITE DE COPAC ALERGAU OAMENI...
CEI MAI CURAJOŞI SĂRIRĂ ÎN NĂMOL ŞI SE APROPIARĂ DE RAHAN, ÎN CONTINUARE INCONŞTIENT... TÂNGUIRILE VÂNĂTORILOR CU „CRANII-DE-FOC" SE TRANSFORMASE-RĂ ÎN STRIGĂTE DE BUCURIE!

CÂND FIUL VREMURILOR SĂLBATICE ÎŞI VENI ÎN FIRE, SOARELE STRĂLUCEA PE CER... ERA ÎNTINS PE O STÂNCĂ LUNGĂ ŞI PLATĂ, CU „ARMA" LÂNGĂ EL...
DE JUR-ÎMPREJUR ERAU ÎNGRĂMĂDITE COLIERE ŞI BLĂNURI...
MERIŢI ACESTE DARURI, TU CARE TE ÎNTORCI DE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
...DE FIECARE DATĂ CÂND APARE LUNA PLINĂ, NE CINSTIM MORŢII. RĂTĂCIM TOATĂ NOAPTEA...
...ÎN JURUL MLAŞTINILOR, RUGÂNDU-NE CA EI SĂ REVINĂ DE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR".
CÂND TE-AM ZĂRIT, AM ŞTIUT CĂ RUGILE NOASTRE FUSESERĂ ÎN CELE DIN URMĂ AUZITE! PENTRU PRIMA OARĂ, UN OM SE ÎNTORCEA DE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
DAR... DE CE AI FUGIT DE NOI? TRIBUL NOSTRU NU VOIA DECÂT SĂ SĂRBĂTOREASCĂ ÎNVIEREA TA!
RAHAN ÎNŢELEGEA ACUM TÂNGUIRILE URMĂRITORILOR!

AU CREZUT CĂ RAHAN SE ÎNTORSESE DE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"! IAR RAHAN A FUGIT TOATĂ NOAPTEA DE VÂNĂTORII CARE DOREAU DOAR SĂ-I SĂRBĂTOREASCĂ ÎNVIEREA!
FIUL LUI CRAÔ AR FI PUTUT MINȚI, ÎNȘELA NAIVITATEA ACELOR OAMENI... DAR N-O FĂCU.
RAHAN E DOAR UN VÂNĂTOR CA ȘI VOI!
...RAHAN SE RĂTĂCISE PE TERITORIUL VOSTRU ȘI N-A FOST NICIODATĂ PE CEL AL UMBRELOR!
UN MURMUR DE DEZAMĂGIRE SE RIDICĂ DIN MIJLOCUL VÂNĂTORILOR.
RAHAN CREDE CĂ „CEI CE MERG ÎN PICIOARE" NU SE MAI ÎNTORC NICIODATĂ DE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
CĂPETENIA OPRI GESTUL UNUI OM CARE RIDICASE SULIȚA ÎN AER.
NU! UN VÂNĂTOR CARE SPUNE ADEVĂRUL NU TREBUIE OMORÂT!

RAHAN AR FI PUTUT ÎNȘELA HOARDA. L-AM FI ADORAT AȘA CUM ÎL ADORĂM PE ZEUL-SOARE! DAR RAHAN A PREFERAT ADEVĂRUL MINCIUNII!
...DE ACUM ÎNAINTE, VA FI FRATELE NOSTRU!
ASTFEL DE CUVINTE ÎI PLĂCEAU MULT FIULUI LUI CRAÔ!
ÎN DEPĂRTARE, SUPRAFAȚA MLAȘTINILOR STRĂLUCEA ORBITOR ÎN LUMINA SOARELUI...
VA RĂMÂNE RAHAN CU NOI? AVEM MULT VÂNAT ȘI TRIBUL NOSTRU E FERICIT.
RAHAN OBSERVA CUȚITUL ÎNFIPT ÎN BAMBUS. IDEEA UNEI NOI ARME PRINDEA DEJA CONTUR ÎN MINTEA SA INVENTIVĂ.
RAHAN VA RĂMÂNE CÂTEVA ZILE!
APOI VA PORNI ÎN CĂUTAREA ALTOR TRIBURI, ALTOR HOARDE! RAHAN VREA SĂ VADĂ TOT! SĂ CUNOASCĂ TOT DE LA „CEI CE MERG ÎN PICIOARE"!

SFÂRŞITUL EPISODULUI

AJUTĂ-L
PE RAHAN SĂ
GĂSEASCĂ
DRUMUL PRIN
LABIRINT

RAHAN
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE
UN VAL NĂPRASNIC RIDICĂ PLUTA, PROIECTÂND-O PESTE UN RECIF... AMBARCAȚIUNEA SE SFĂRÂMĂ ȘI FIUL LUI CRAÔ FU ACOPERIT DE TALAZURILE ÎNSPUMATE...
PĂMÂNTUL VORBITOR
TEXT: R. LÉCUREUX
DESEN: A. CHÉRET

ÎN ALTE VREMURI AR FI REUȘIT FĂRĂ DOAR ȘI POATE SĂ AJUNGĂ PE CEL MAI APROPIAT MAL UNDE, SUB RAFALELE DE VÂNT, COCOTIERII ÎȘI AGITAU VÂRFURILE ZBÂRLITE.

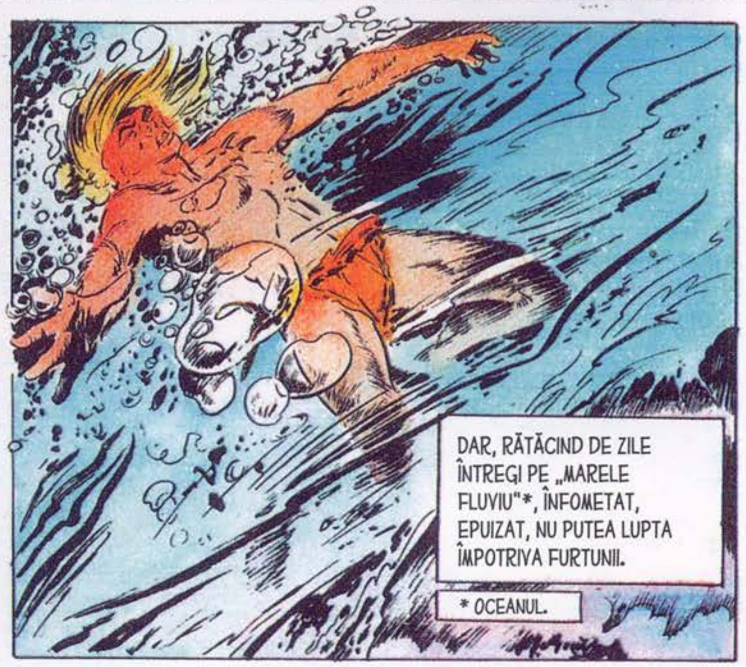
DAR, RĂTĂCIND DE ZILE ÎNTREGI PE „MARELE FLUVIU"*, ÎNFOMETAT, EPUIZAT, NU PUTEA LUPTA ÎMPOTRIVA FURTUNII.
* OCEANUL.

RAHAN ÎNTREZĂRI ZIDUL VERDE AL UNUI VAL URIAŞ CARE SE ÎNDREPTA SPRE EL.
RAHAN E PIERDUT! VA AJUNGE PE „TĂRÂMUL UMBRELOR"!
VALUL PĂRU CĂ-L ÎNGHITE, DAR ÎL PURTĂ SPRE MALUL UNDE SE SPARSE ÎNTR-UN CLOCOT DE SPUMĂ...
ULUIT CĂ ÎNCĂ MAI TRĂIA, RAHAN ÎŞI PIPĂI PIEPTUL, BRAŢELE, PICIOARELE...
ÎNCĂ N-A SOSIT CLIPA CA RAHAN SĂ VINĂ LA TINE, CRAÔ!
CÂND DEGETELE SALE DĂDURĂ DE MÂNERUL DIN FILDEŞ AL CUŢITULUI, SE GÂNDI LA VÂNATUL PE CARE TREBUIA SĂ-L OMOARE...
DAR CE ANIMAL S-AR PUTEA AVENTURA PE ACEST ŢĂRM?
PLAJA SĂLBATICĂ ERA MĂRGINITĂ DE STÂNCI ACOPERITE CU MUŞCHI... CRABII PE CARE VALUL TOCMAI ÎI ARUNCASE PE MAL SE ÎNDREPTAU GRĂBIŢI SPRE MARE...

AUZIND BRUSC UN CLIPOCIT UŞOR ÎNTRE BOLOVANI, RAHAN SE APLECĂ PESTE O FALIE.
UN ŞARPE AL „MARELUI FLUVIU"! RAHAN VA PUTEA ÎN CELE DIN URMĂ SĂ MĂNÂNCE!
ÎN ADÂNCITURA PLINĂ CU APĂ SE ZĂREA UN ŢIPAR DE MARE URIAŞ, CARE AŞTEPTA REFLUXUL PENTRU A SE ÎNTOARCE ÎN OCEAN...
RAHAN ŞTIA CÂT DE PERICULOASĂ ERA MUŞCĂTURA ACESTUI PEŞTE-ŞARPE. AŞA CĂ CIOPLI UN HARPON SOLID...
...PE CARE ÎL VÂRÎ ÎN APĂ, OPINTINDU-SE CÂND VÂRFUL STRĂPUNSE CORPUL ŢIPARULUI...
RAAAHAA!!!
FIUL LUI CRAÔ SCOASE STRIGĂTUL SĂU DE VICTORIE, CĂCI PEŞTELE-ŞARPE, SCOS DIN ASCUNZĂTOAREA SA, ERA ATÂT DE MARE ÎNCÂT AR FI SĂTURAT UN TRIB ÎNTREG!

OMORÂREA ŢIPARULUI CARE SE ZBĂTEA CU VIOLENŢĂ NU ERA DELOC UŞOARĂ, DAR RAHAN REUŞI...
FURTUNA S-A SFÂRŞIT... CÂND RAHAN ÎŞI VA REDOBÂNDI FORŢELE, VA PUTEA EXPLORA ACEST TERITORIU!
CURÂND DUPĂ ACEEA, FIUL LUI CRAÔ DEVORA VESEL O BUCATĂ MARE DE PEŞTE. O ALTA SE FRIGEA DEJA LA FOC MIC...
VÂNTUL SE DOMOLISE ŞI PE MAREA CALMĂ APĂRURĂ ÎN DEPĂRTARE CÂTEVA AMBARCAŢIUNI...
RAHAN E FERICIT CĂ „CEI CE MERG ÎN PICIOARE" ÎI IES ÎN CALE. VA ÎMPĂRŢI CU EI PEŞTELE!

ÎN SCURT TIMP...
AM ZĂRIT FUMUL FOCULUI TĂU! CU CE DREPT UN OM AL „PĂMÂNTULUI VORBITOR" VINE SĂ PESCUIASCĂ PE ŢĂRMURILE NOASTRE?
RAHAN NU ÎNŢELEGE CUVINTELE TALE, FRATE! FURTUNA L-A ARUNCAT AICI!
MINŢI! CEI DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR" NU ŞTIU DECÂT SĂ MINTĂ!
OAMENII ÎL ÎNHĂŢARĂ PE RAHAN, DUCÂNDU-L SPRE AMBARCAŢIUNILE LOR.
CÂND OAMENII NOŞTRI SE AVENTUREAZĂ PE „PĂMÂNTUL VORBITOR", AI TĂI ÎI ALUNGĂ SAU ÎI OMOARĂ...
KAGLOK, CĂPETENIA NOASTRĂ, VA HOTĂRÎ DACĂ TREBUIE SĂ FII UCIS SAU ALUNGAT!
DAR RAHAN NU ŞTIE NIMIC DESPRE „PĂMÂNTUL VORBITOR"!
KAGLOK VA HOTĂRÎ! DAR FIINDCĂ VREA SĂ-ŞI RĂZBUNE FIUL, CRED CĂ VEI FI SPÂNZURAT DE PICIOARE PÂNĂ CE VEI MURI!

...IAR EU VOI REGRETA CĂ CEI DIN TRIBUL TĂU NU VOR PUTEA ASISTA LA ACEST SUPLICIU!
OMUL ARĂTĂ SPRE O INSULĂ, LA ORIZONT.
EL SE ADRESĂ OAMENILOR LUI.
SĂ NE APROPIEM DE „PĂMÂNTUL VORBITOR"! AŞ VREA SĂ LE ARĂT ACELOR BLESTEMAŢI CĂ AM CAPTURAT UN OM DE-AL LOR!
ÎN TIMP CE SE APROPIAU DE INSULĂ, FIUL LUI CRAÔ SE GÂNDEA.
RAHAN AR PUTEA SCĂPA, DAR VA TREBUI SĂ-ŞI ABANDONEZE CUŢITUL!
ARMA DE FILDEŞ, CARE ÎI FUSESE LUATĂ, SE AFLA LA CENTURA UNUI OM DINTR-O ALTĂ AMBARCAŢIUNE!
INSULA ERA ACUM APROAPE... DE PE PLAJĂ, CÂŢIVA OAMENI PRIVEAU CU ATENŢIE CANOELE.
RIDICĂ-TE ÎN PICIOARE, RAHAN! VREAU CA AI TĂI SĂ TE VADĂ!

FIUL LUI CRAÔ SE RIDICĂ...
...ŞI PLONJĂ BRUSC!
RĂSUNARĂ STRIGĂTE DE UIMIRE.
TOTUŞI, CEI DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR" NU ŞTIU SĂ „SE TÂRASCĂ PE APĂ"!
SĂ-L OMORÂM! SĂ-L OMORÂM!
DEŞI UN ÎNOTĂTOR FOARTE BUN, RAHAN NU PUTEA SĂ ÎNFRUNTE SULIŢELE LANSATE CU VIOLENŢĂ...
DEOARECE UNELE TRECURĂ ÎN MOD PERICULOS PE LÂNGĂ EL, SE LĂSĂ SĂ ALUNECE, ÎNOTÂND ÎNTRE DOUĂ APE.
CÂND REVENI LA SUPRAFAŢĂ, SE AFLA DEPARTE DE OAMENII CARE, ÎN MOD CIUDAT, RĂMÂNEAU LA DISTANŢĂ DE „PĂMÂNTUL VORBITOR"!

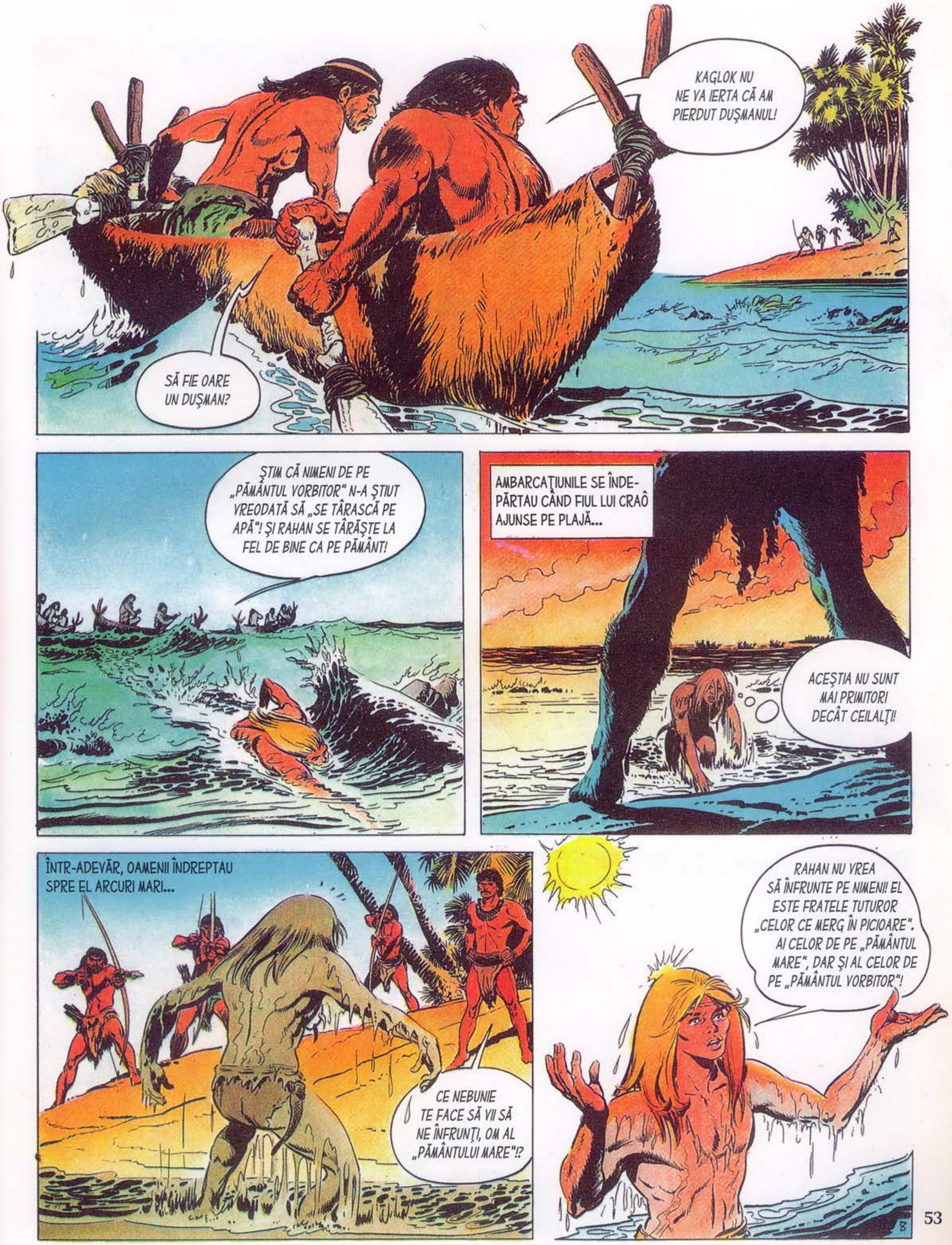
KAGLOK NU NE VA IERTA CĂ AM PIERDUT DUŞMANUL!
SĂ FIE OARE UN DUŞMAN?
ŞTIM CĂ NIMENI DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR" N-A ŞTIUT VREODATĂ SĂ „SE TÂRASCĂ PE APĂ"! ŞI RAHAN SE TÂRĂŞTE LA FEL DE BINE CA PE PĂMÂNT!
AMBARCAŢIUNILE SE ÎNDEPĂRTAU CÂND FIUL LUI CRAÔ AJUNSE PE PLAJĂ...
ACEŞTIA NU SUNT MAI PRIMITORI DECÂT CEILALŢI!
ÎNTR-ADEVĂR, OAMENII ÎNDREPTAU SPRE EL ARCURI MARI...
CE NEBUNIE TE FACE SĂ VII SĂ NE ÎNFRUNŢI, OM AL „PĂMÂNTULUI MARE"!?
RAHAN NU VREA SĂ ÎNFRUNTE PE NIMENI! EL ESTE FRATELE TUTUROR „CELOR CE MERG ÎN PICIOARE". AI CELOR DE PE „PĂMÂNTUL MARE", DAR ŞI AL CELOR DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR"!
8

AȚI VĂZUT CĂ CEI DE PE „PĂMÂNTUL MARE" AU VRUT SĂ-L OMOARE PE RAHAN! ASTA ARATĂ CĂ RAHAN NU E UNUL DE-AL LOR!
CUNOAȘTEM VICLENIILE LUI KAGLOK! ACUM VREA SĂ-ȘI STRECOARE UNUL DINTRE OAMENI ÎN HOARDA NOASTRĂ!
ÎNCHIDEȚI-L PE RAHAN ÎMPREUNĂ CU KAG!
OMUL CARE VORBEA ERA PROBABIL CĂPETENIA. PURTA UN COLIER LAT DIN PIELE PE CARE STRĂLUCEAU PERLE.
FIECARE TRIB CREDE CĂ RAHAN APARȚINE CELUILALT!
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE A FOST DUS SPRE O ZONĂ ÎMPREJMUITĂ CU BAMBUȘI ÎNALȚI.
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, ÎNTÂLNI AICI UN PRIZONIER TÂNĂR...
EU SUNT RAHAN, FIUL LUI CRAÔ. TU CINE EȘTI?
EU SUNT KAG, FIUL LUI KAGLOK!

CEI DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR" M-AU PRINS ACUM ZECE LUNI. **EI SPUN CĂ MĂ VOR OMORÎ DACĂ AI MEI VOR VENI SĂ PESCUIASCĂ ÎN APELE LOR!**
?!
APELE LOR? MARELE FLUVIU NU E DESTUL DE MARE PENTRU CA CELE DOUĂ TRIBURI SĂ PESCUIASCĂ ÎN PACE? PEŞTII SUNT DESTUL DE NUMEROŞI PENTRU...
NU E VORBA DE PEŞTI, RAHAN, CI DE SCOICILE ÎN CARE SE GĂSESC UNEORI PERLE MINUNATE!
SUNT MULTE ASEMENEA SCOICI ÎN JURUL „PĂMÂNTULUI VORBITOR". DE ACEEA, OAMENII DIN TRIBUL MEU DAU DESEORI TÂRCOALE PRIN PREAJMĂ... ŞI...
...OAMENII LUI TABARO, CARE NU ŞTIU SĂ SE TÂRASCĂ NICI PE APĂ, NICI PE SUB APĂ, SUNT FOARTE SUPĂRAŢI!
RAHAN ÎNŢELEGEA ACUM MAI BINE CUM STĂTEAU LUCRURILE...

KAG CONTINUĂ, CU O LICĂRIRE DE GROAZĂ ÎN PRIVIRE...
TABARO MĂ VA OMORÎ DACĂ CEI DIN TRIBUL MEU SE VOR APROPIA DE INSULĂ!
TABARO NU TE VA OMORÎ, KAG... PENTRU CĂ EL ŞI RAHAN VOR FUGI DE AICI LA NOAPTE!
ÎNTUNERICUL COBORA ÎNCET PESTE OCEAN, ÎNVĂLUIND „PĂMÂNTUL VORBITOR" ŞI, ÎN DEPĂRTARE, ŢĂRMURILE „PĂMÂNTULUI MARE"...
ÎN INTERIORUL ÎMPREJMUIRII CU BAMBUS, CEI DOI ERAU PREGĂTIŢI...
CÂND VEI AJUNGE ÎN CEALALTĂ PARTE, ÎMI VEI ARUNCA O LIANĂ!
AM ÎNŢELES, RAHAN!
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, RAHAN ÎL RIDICA PE TÂNĂR CU AJUTORUL BRAŢELOR... MÂINILE LUI KAG ABIA DACĂ SE PUTEAU PRINDE DE MARGINEA GARDULUI, DAR REUŞI...

RAHAN ÎL AUZI CĂZÂND ÎN CEALALTĂ PARTE...
KAG E SUFICIENT DE ŞIRET CA SĂ EVITE PAZNICII LUI TABARO!
ÎNTR-ADEVĂR, DUPĂ CÂTEVA SECUNDE, O LIANĂ CĂZU LÂNGĂ EL... DUPĂ CE-I ÎNCERCĂ REZISTENŢA...
...FIUL VREMURILOR SĂLBATICE SE CĂŢĂRĂ CU AGILITATEA SA OBIŞNUITĂ...
OARE DE CE O FI LEGAT KAG ACEASTĂ LIANĂ?
ODATĂ AJUNS SUS, PE GARD, RAHAN FU GATA SĂ STRIGE DIN CAUZA SURPRIZEI... TREI OAMENI AI LUI TABARO ŢINEAU DE COARDĂ! UN AL PATRULEA ÎL IMOBILIZASE PE KAG!
M-AU PRINS PREA DEVREME, RAHAN!
ATUNCI, FIUL LUI CRAÔ ÎŞI ASCULTĂ DOAR INSTINCTUL... SĂRI PESTE CEI TREI DIN VÂRFUL GARDULUI DE BAMBUS!
RAAAH-HAA!

O TORNADĂ N-AR FI PUTUT SĂ PRODUCĂ UN EFECT MAI MARE... SUB LOVITURILE SALE, GĂRZILE LUI TABARO SE PRĂBUȘIRĂ LA PĂMÂNT, IAR CEL CARE ÎL ȚINEA PE KAG FUGI ÎNGROZIT...
DAR ALȚI OAMENI IEȘIRĂ DIN COLIBE, BLOCÂND DRUMUL FUGARILOR SPRE AMBARCAȚIUNI...
ÎN PĂDURE, KAG! REPEDE! REPEDE!
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, RAHAN ȘI TÂNĂRUL KAG ALERGAU PRIN PĂDURE... FUGIRĂ ASTFEL PÂNĂ CE STRIGĂTELE URMĂRITORILOR NU SE MAI AUZIRĂ...
AM SCĂPAT DE EI... DAR CUM VOM PĂRĂSI „PĂMÂNTUL VORBITOR"? CUM VOM PUTEA AJUNGE LA „PĂMÂNTUL MARE"?
KAG! KAG!!!
PE CÂND COBORAU O PANTĂ MARE ȘI STÂNCOASĂ, KAG SE ÎMPIEDICĂ BRUSC, ALUNECÂND SPRE O RÂPĂ ADÂNCĂ...

KAG SE AGĂȚASE DE UN COLȚ AL PERETELUI STÂNCOS, DAR UIMIREA ÎL ÎNCREMENI PE FIUL LUI CRAÔ... NUMELE PE CARE ÎL STRIGASE RĂSUNA DIN TOATE PĂRȚILE!
KAG! KAG!
ACEST NUME, REPETAT DE ZECI DE ORI, VENEA DINSPRE FALEZE, URCA DIN PRĂPASTIE...
RAHAN!!!
FIUL VREMURILOR SĂLBATICE NU CUNOȘTEA DELOC FENOMENUL ECOULUI... MAI MULT CURIOS DECÂT SPERIAT, ÎȘI STRIGĂ NUMELE... ȘI...
...FALEZELE ȘI RÂPA ÎI RĂSPUNSERĂ...
RAHAN ÎNȚELEGE DE CE ACEASTĂ INSULĂ A FOST NUMITĂ „PĂMÂNTUL VORBITOR"!
DAR STRIGĂTELE TALE L-AU ATRAS PE TABARO! UITE!

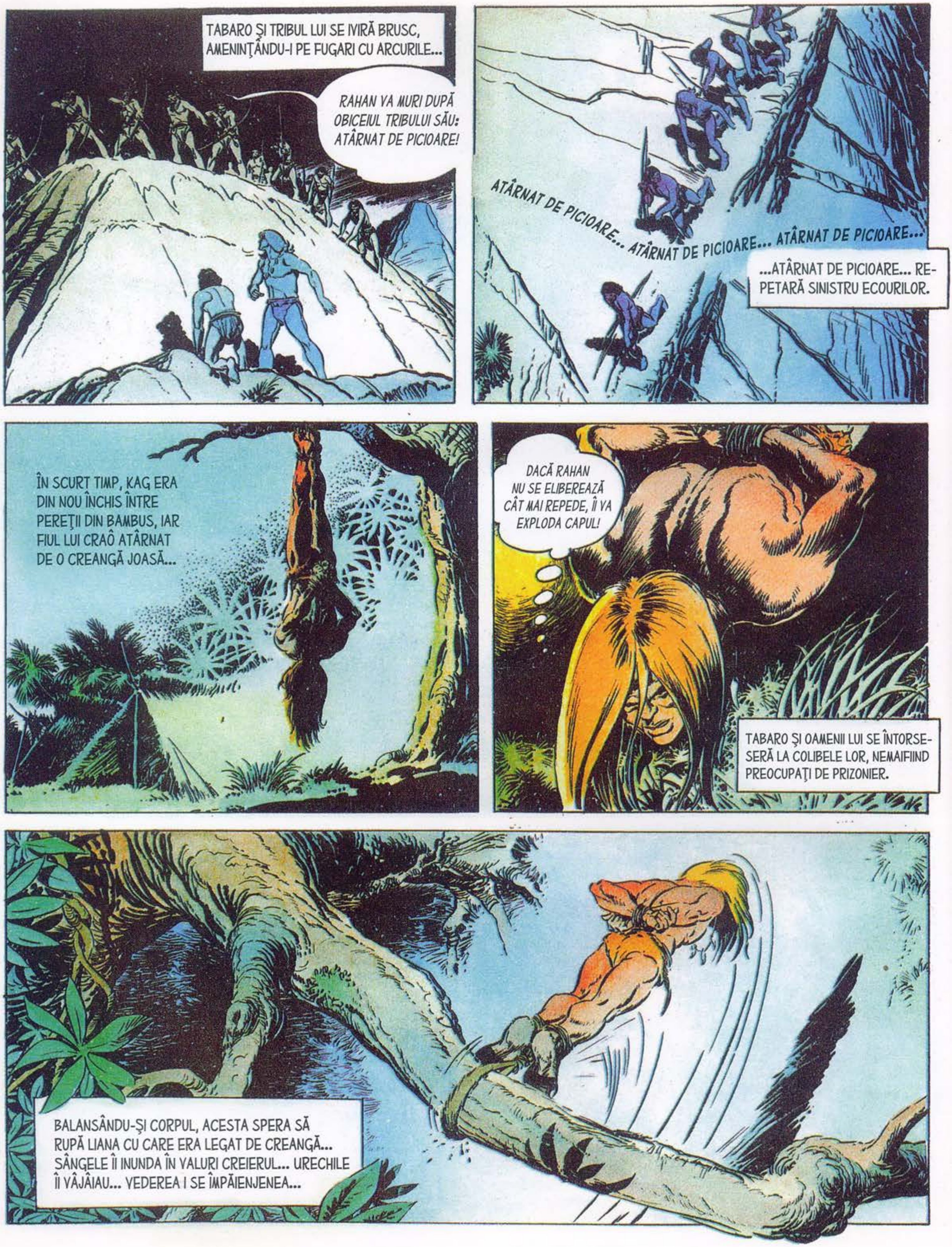

TABARO ŞI TRIBUL LUI SE IVIRĂ BRUSC, AMENINŢÂNDU-I PE FUGARI CU ARCURILE...
RAHAN VA MURI DUPĂ OBICEIUL TRIBULUI SĂU: ATÂRNAT DE PICIOARE!
ATÂRNAT DE PICIOARE... ATÂRNAT DE PICIOARE... ATÂRNAT DE PICIOARE...
...ATÂRNAT DE PICIOARE... REPETARĂ SINISTRU ECOURILOR.
ÎN SCURT TIMP, KAG ERA DIN NOU ÎNCHIS ÎNTRE PEREŢII DIN BAMBUS, IAR FIUL LUI CRAÔ ATÂRNAT DE O CREANGĂ JOASĂ...
DACĂ RAHAN NU SE ELIBEREAZĂ CÂT MAI REPEDE, ÎI VA EXPLODA CAPUL!
TABARO ŞI OAMENII LUI SE ÎNTORSESERĂ LA COLIBELE LOR, NEMAIFIIND PREOCUPAŢI DE PRIZONIER.
BALANSÂNDU-ŞI CORPUL, ACESTA SPERA SĂ RUPĂ LIANA CU CARE ERA LEGAT DE CREANGĂ... SÂNGELE ÎI INUNDA ÎN VALURI CREIERUL... URECHILE ÎI VÂJÂIAU... VEDEREA I SE ÎMPĂIENJENEA...

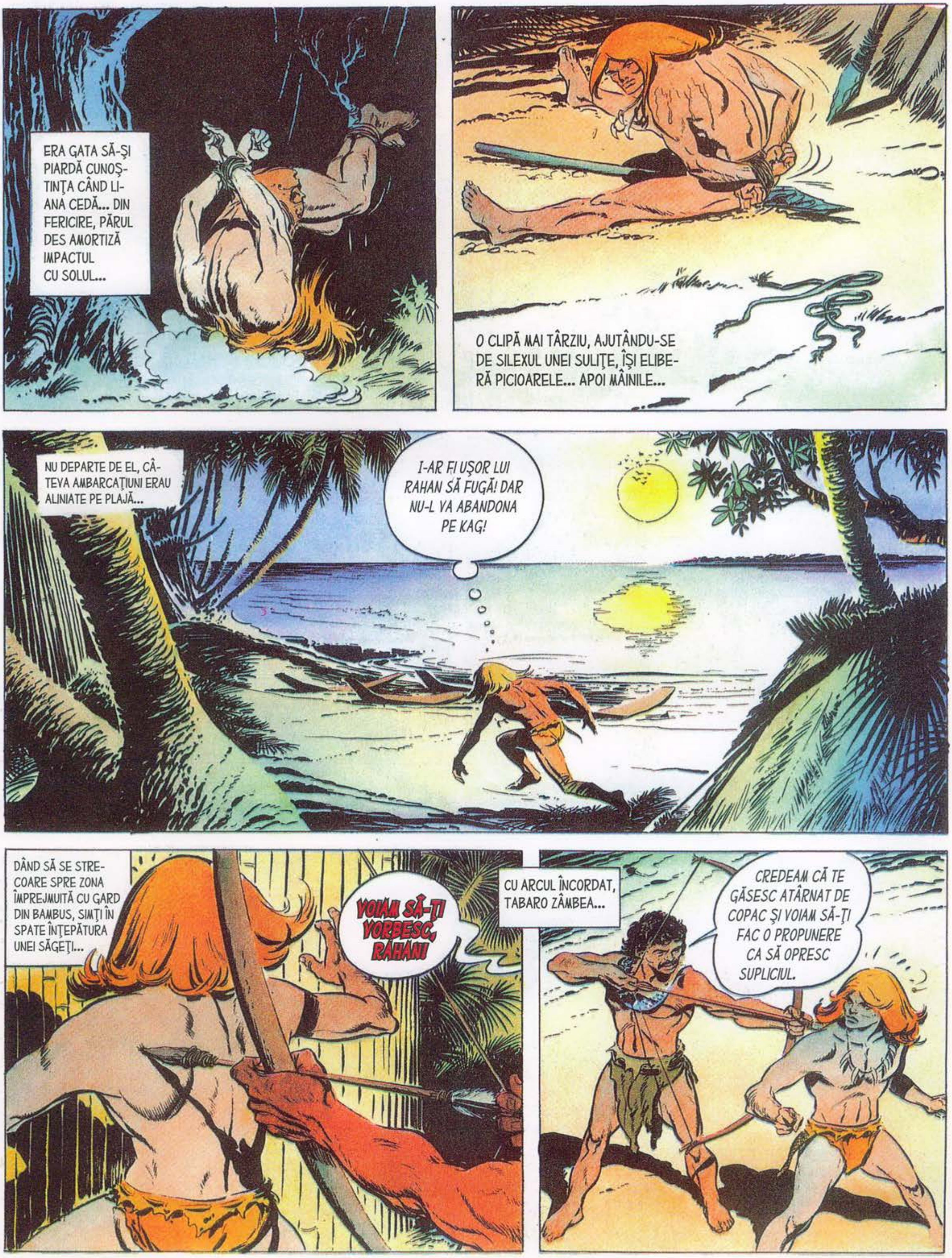

ERA GATA SĂ-ŞI PIARDĂ CUNOŞTINŢA CÂND LIANA CEDĂ... DIN FERICIRE, PĂRUL DES AMORTIZĂ IMPACTUL CU SOLUL...
O CLIPĂ MAI TÂRZIU, AJUTÂNDU-SE DE SILEXUL UNEI SULIŢE, ÎŞI ELIBERĂ PICIOARELE... APOI MÂINILE...
NU DEPARTE DE EL, CÂTEVA AMBARCAŢIUNI ERAU ALINIATE PE PLAJĂ...
I-AR FI UŞOR LUI RAHAN SĂ FUGĂ! DAR NU-L VA ABANDONA PE KAG!
DÂND SĂ SE STRECOARE SPRE ZONA ÎMPREJMUITĂ CU GARD DIN BAMBUS, SIMŢI ÎN SPATE ÎNŢEPĂTURA UNEI SĂGEŢI...
VOIAM SĂ-ŢI VORBESC, RAHAN!
CU ARCUL ÎNCORDAT, TABARO ZÂMBEA...
CREDEAM CĂ TE GĂSESC ATÂRNAT DE COPAC ŞI VOIAM SĂ-ŢI FAC O PROPUNERE CA SĂ OPRESC SUPLICIUL.

CE PROPUNERE? RAHAN ÎL ASCULTĂ PE TABARO
AM VĂZUT CÂT DE FRUMOS TE „TÂRAI PE APĂ"...
DACĂ-L ÎNVEŢI PE TABARO „SĂ SE TÂRASCĂ PE APĂ" LA FEL CA TINE, VEI FI LIBER SĂ PĂRĂSEŞTI „PĂMÂNTUL VORBITOR"!
RAHAN ACCEPTĂ... CU CONDIŢIA CA TÂNĂRUL KAG SĂ FIE ELIBERAT ÎMPREUNĂ CU EL!
TABARO PRIMEŞTE CONDIŢIA LUI RAHAN!
DIN ACEL MOMENT, ŞEDEREA PE INSULĂ DEVENI APROAPE PLĂCUTĂ... DESIGUR, PRIZONIERII NU AVEAU VOIE SĂ SE APROPIE DE AMBARCAŢIUNI... DAR...
...ERAU LIBERI SĂ HOINĂREASCĂ ÎN JURUL LAGUNEI UNDE FIUL LUI CRAÔ ÎL ÎNVĂŢA PE ŞEFUL TRIBULUI SĂ ÎNOATE...
MAI ÎNCET, TABARO! MAI ÎNCET!

CÂND TABARO... GLO... VA ȘTI „SĂ SE TÂRASCĂ PE APĂ", ÎI VA ÎNVĂȚA ȘI... GLO... PE FRAȚII LUI! VOM AVEA... GLO... ACELEAȘI ȘANSE CA CEI DE PE „PĂMÂNTUL MARE" SĂ PESCUIM... SCOICILE CU PERLE!
TABARO E SIGUR CĂ URA DINTRE CELE DOUĂ TRIBURI VA DISPĂREA!
ASTA E ȘI DORINȚA LUI RAHAN!
ÎNTR-O DIMINEAȚĂ, ECOURILE „PĂMÂNTULUI VORBITOR" RĂSUNARĂ CU PUTERE.
TABARO ȘTIE SĂ SE TÂRASCĂ PE APĂ!
TABARO ȘTIE SĂ SE TÂRASCĂ PE APĂ!
TABARO ȘTIE SĂ SE TÂRASCĂ PE APĂ!
ȘEFUL ÎNVĂȚASE CHIAR SĂ PLONJEZE ÎN ADÂNCURILE VERZI ALE LAGUNEI... UNDE DESCOPERI UN BANC DE STRIDII URIAȘE.
ÎN TIMPUL UNEIA DINTRE ACESTE SCUFUNDĂRI, PICIORUL LUI RAHAN FU PRINS DE O SCOICĂ MONSTRUOASĂ...

...TĂIND TENDONUL STRIDIEI URIAŞE, TABARO ÎI SALVĂ VIAŢA...
TABARO SE TÂRĂŞTE PE APĂ ŞI SUB APĂ LA FEL DE BINE CA RAHAN!
ŞI TABARO ÎŞI RESPECTĂ PROMISIU-NEA... RAHAN ŞI KAG SUNT LIBERI!
CÂND RAHAN VA AJUNGE PE „PĂMÂNTUL MARE", ÎI VA PUTEA SPUNE LUI KAGLOK CĂ SĂGEŢILE NOASTRE NU-I VOR MAI OMORÎ PESCARII!
...EI VOR PUTEA PESCUI SCOICILE ÎN ÎMPREJURIMILE INSULEI... NOI LE VOM PESCUI PE CELE DIN LAGUNE!
LA PUŢIN TIMP DUPĂ ACEEA, FIUL LUI CRAÔ ŞI KAG PĂRĂSIRĂ INSULA... „ADIO RAHAN!... ADIO RAHAN!" STRIGAU ECOURILE „PĂMÂNTULUI VORBITOR".

CEI DE PE „PĂMÂNTUL MARE" ÎI PRIMIRĂ CU ACEEAŞI EMOŢIE CU CARE ÎI SALUTASERĂ OAMENII LUI TABARO...
KAGI KAGI
FIUL MEU! FIUL MEU PE CARE ÎL CREDEAM MORT!
KAG POVESTI TOT CEEA CE RAHAN FĂCUSE PENTRU EL.
ŞI NOI CARE TE SOCOTEAM DUŞMAN! IA-ŢI CUŢITUL, FRATE!
NU MAI AI DUŞMANI, KAGLOK!
TRIBUL TĂU ŞI CEL DE PE „PĂMÂNTUL VORBITOR" VOR TRĂI DE ACUM ÎNAINTE ÎN PACE. IAR ĂSTA ESTE CEL MAI FRUMOS LUCRU PENTRU „CEI CE MERG ÎN PICIOARE"!
VA RĂMÂNE RAHAN ALĂTURI DE NOI?
NU, KAG. RAHAN ARE PREA MULTE LUCRURI DE ÎNVĂŢAT, PREA MULTE TERITORII NECUNOSCUTE DE DESCOPERIT!
CA ÎNTOTDEAUNA, FIUL VREMURILOR SĂLBATICE ÎŞI ÎNCREDINŢĂ DESTINUL CUŢITULUI DE FILDEŞ... ÎNVÂRTI ARMA PE O PIATRĂ, AŞTEPTÂND CA LAMA SĂ-I ARATE DIRECŢIA SPRE CARE AVEA SĂ PORNEASCĂ PENTRU O NOUĂ AVENTURĂ...
SFÂRŞITUL EPISODULUI

DIN NUMĂRUL URMĂTOR

PĂDUREA DE SECURI

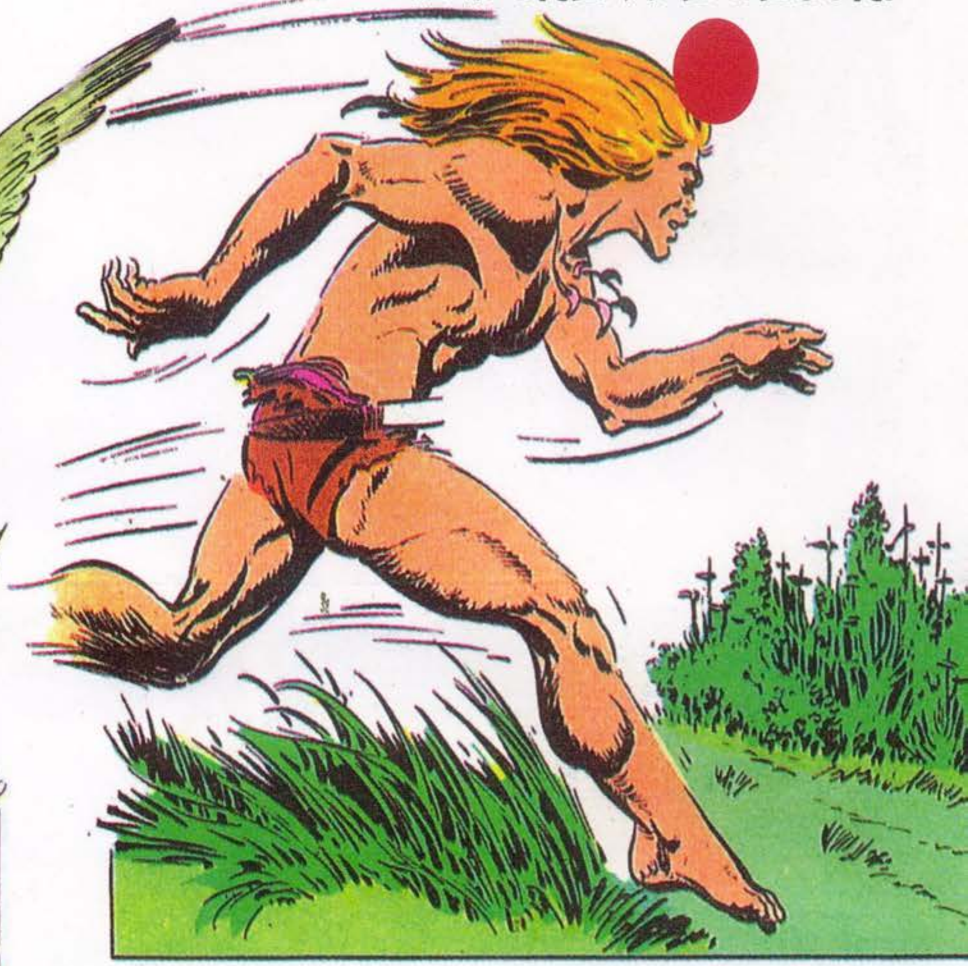

TRIBUL SĂLBATIC

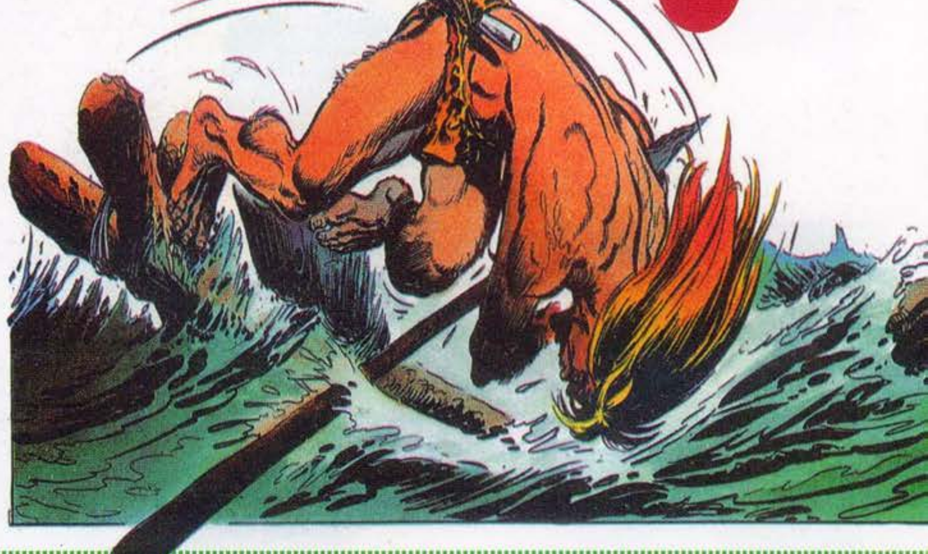

TĂRÂMUL FANTASMELOR

În zorii omenirii, ostilitatea „celor ce merg în picioare" este determinată nu doar de încălcarea teritoriului și de amenințarea pe care orice intrus o ridică la adresa bunurilor tribului, ci și de nesocotirea riturilor și credințelor ce normează viața comunității. Deși un adept timpuriu al „cunoașterii științifice", pe care încearcă să le-o împărtășească fraților săi, Rahan pledează pentru toleranță într-o lume dominată de totemuri și zeități însetate de sânge.

BIBLIOTECA adevărul

5 948489 140457 26